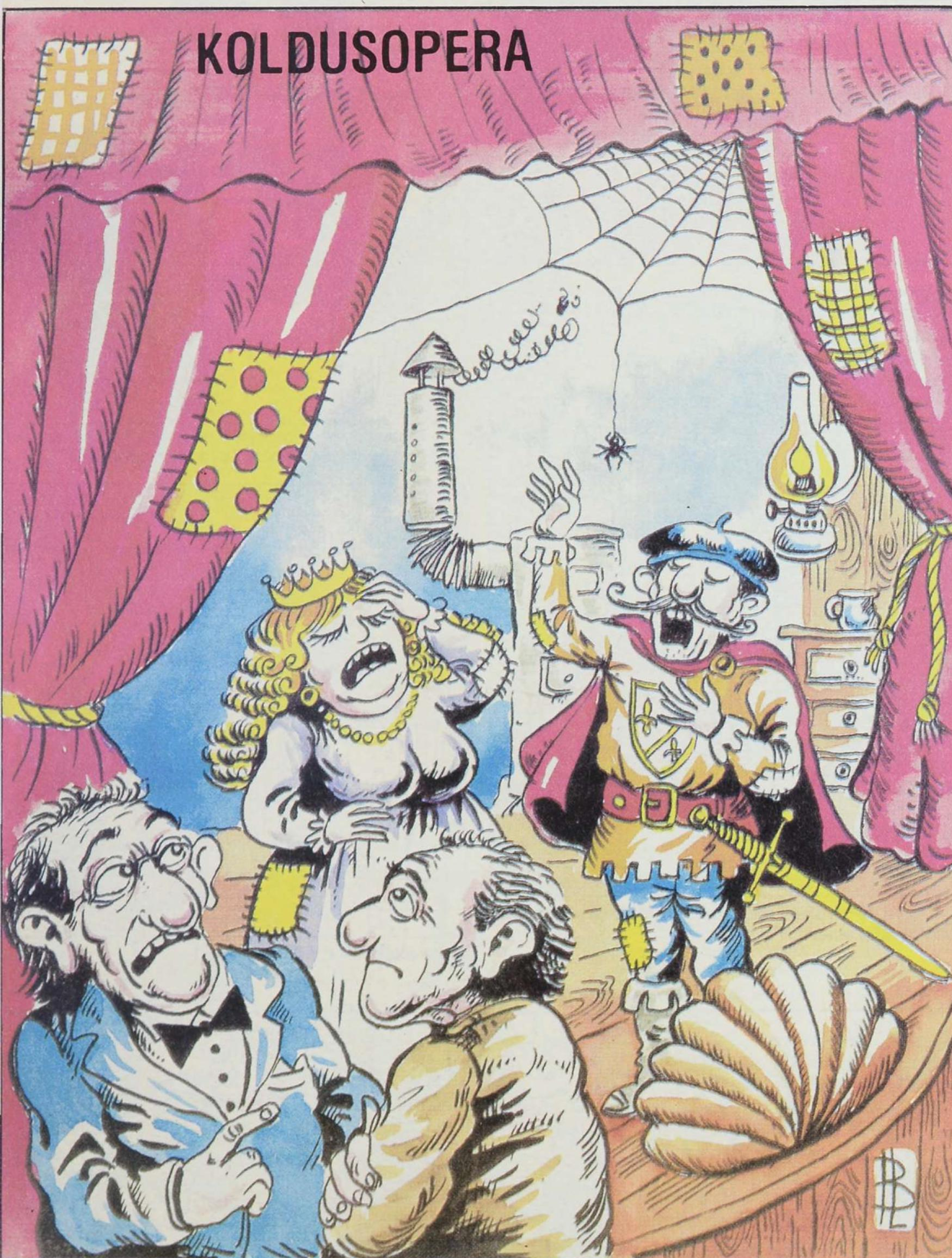
ÁRA: 25 Ft

LUDAS MATYI

A MAGYAR HUMOR HETILAPJA

1993. MÁRCIUS 31. FŐSZERKESZTŐ: SZUHAY BALÁZS 49. ÉVFOLYAM, 13. SZÁM

KOLDUSOPERA

– Sajnos, egyre kevesebb állami támogatást kapunk!

Mai számunk írói:

Alföldi Imre
Becsei Miklós
Bodnár Gyula
Fecske Csaba
Fekete Gyula
Galambos Szilveszter
Mátyás István
Miklósi Ottó
Szilágyi György
Walter Béla

és rajzolói:

Antal József
Balogh Lajos
Dluhopolszky László
Dunai Imre
Gyöngy Kálmán
Jelenszky László
Lehoczki Károly
Nemes Zoltán
Rau Tibor
Szabó László Róbert
Dr. Tarnóczy Zoltán

BECSEI MIKLÓS:

MAGYAR MURPHYK

SWIPPLE ÁTLAGTÖRVÉNYE

Ha azt hallod: az átlag nem változik, ezen belül lesz akinél emelkedik, és lesz, akinél csökken. Biztos, hogy te az utóbbiak táborába fogsz tartozni.

*

PETER KÜLPOLITIKAMENTES SZABÁLYA

Mielőtt biokertészkedni akarsz, nézz körül, hogy a szomszédaid mivel permeteznek!

*

ELY MÁSODIK ÁLTALÁNOS TÖRVÉNYE

Jónak lenni unalmas és gazdaságtalan.

*

GODIN TÉTELE A DOLGOK MINŐSÉGÉRŐL

Már egyre kevésbé a mit, sokkal inkább a hogyan...

*

PATTON ASSZOCIÁCIÓS TÖRVÉNYE

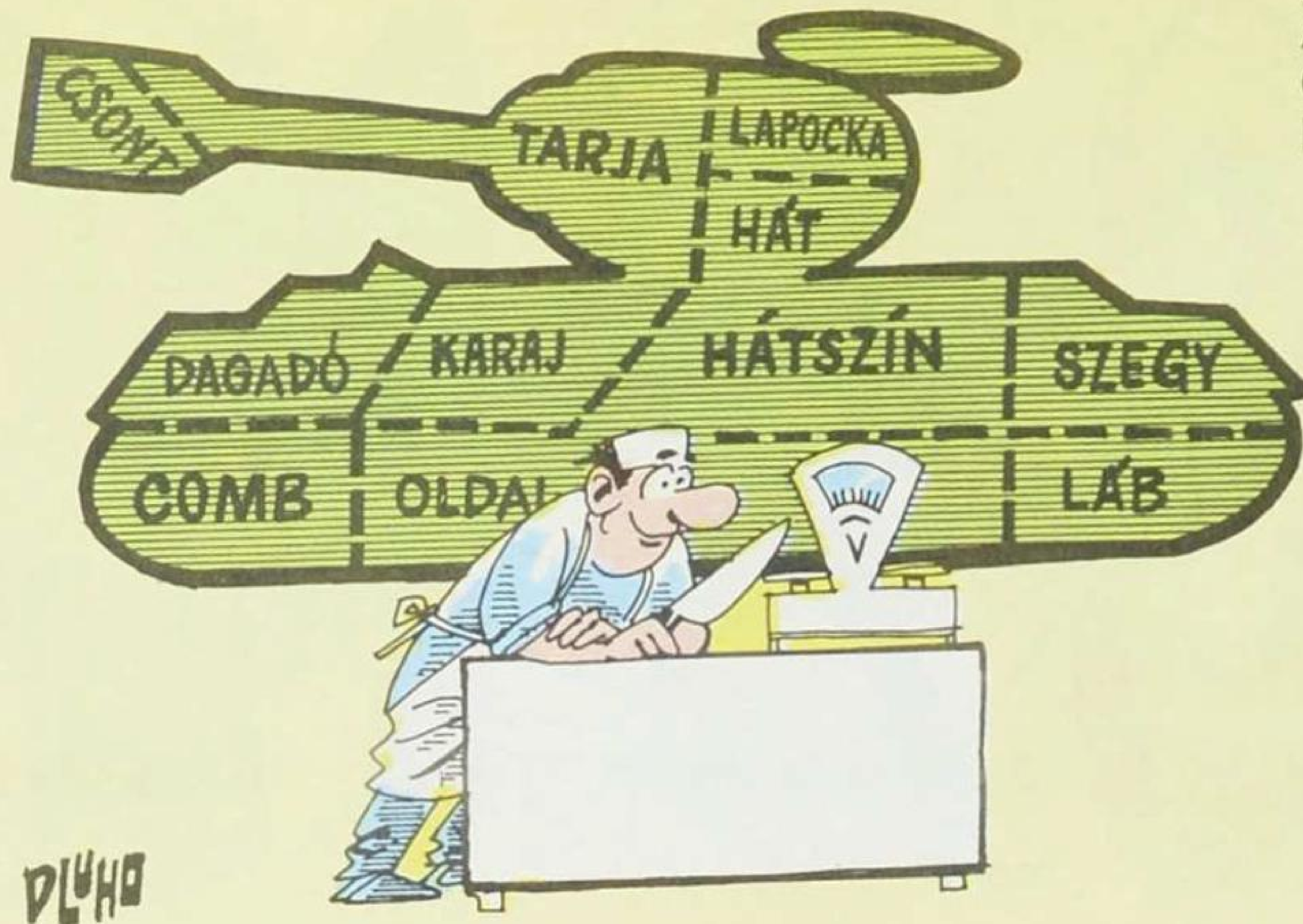
Ha azt hallod: eszik egymást, nem kell azonnal a hálószobára gondolnod.

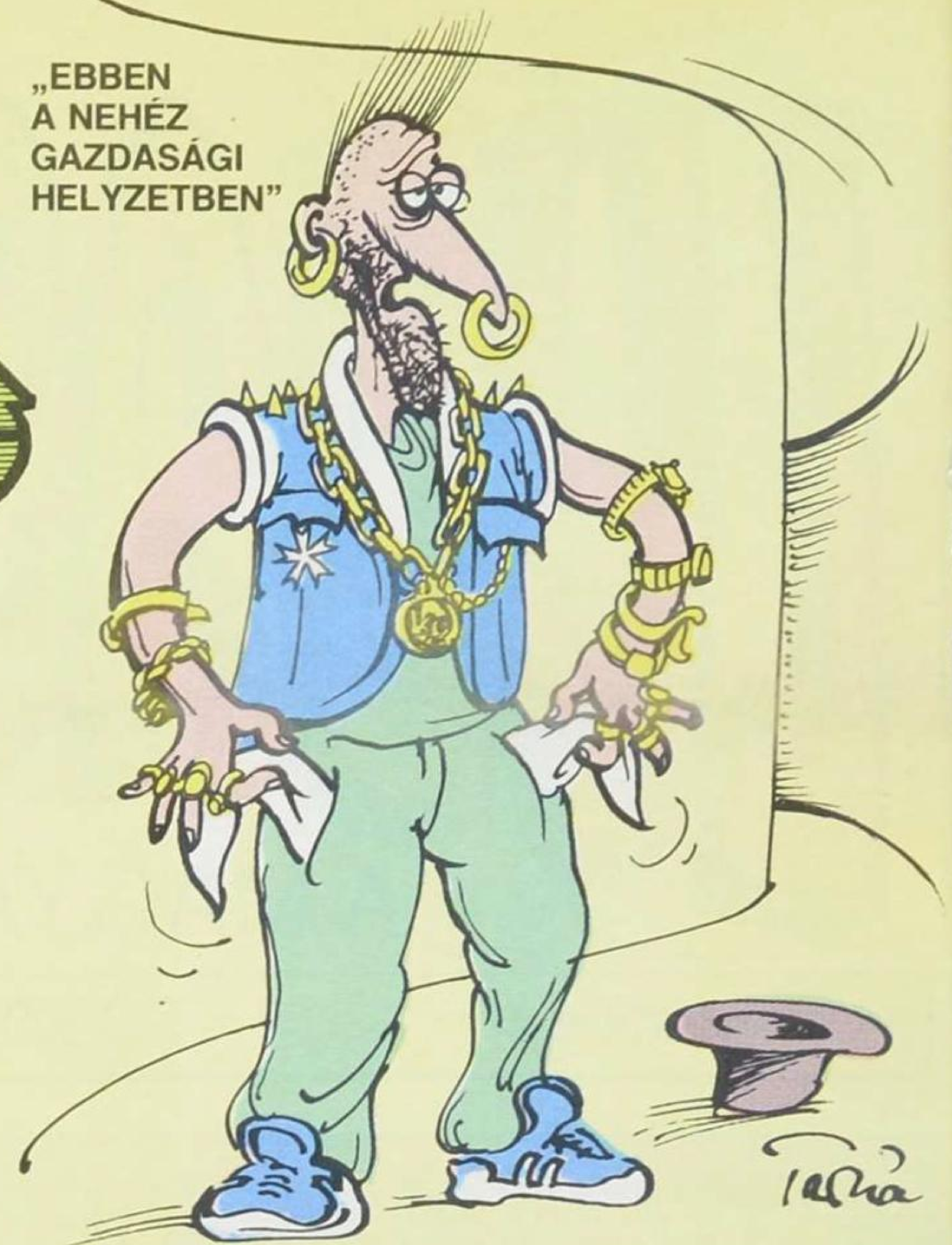
*

MURPHY A MÚZSÁKRÓL

....

(A múzsák hallgatnak.)

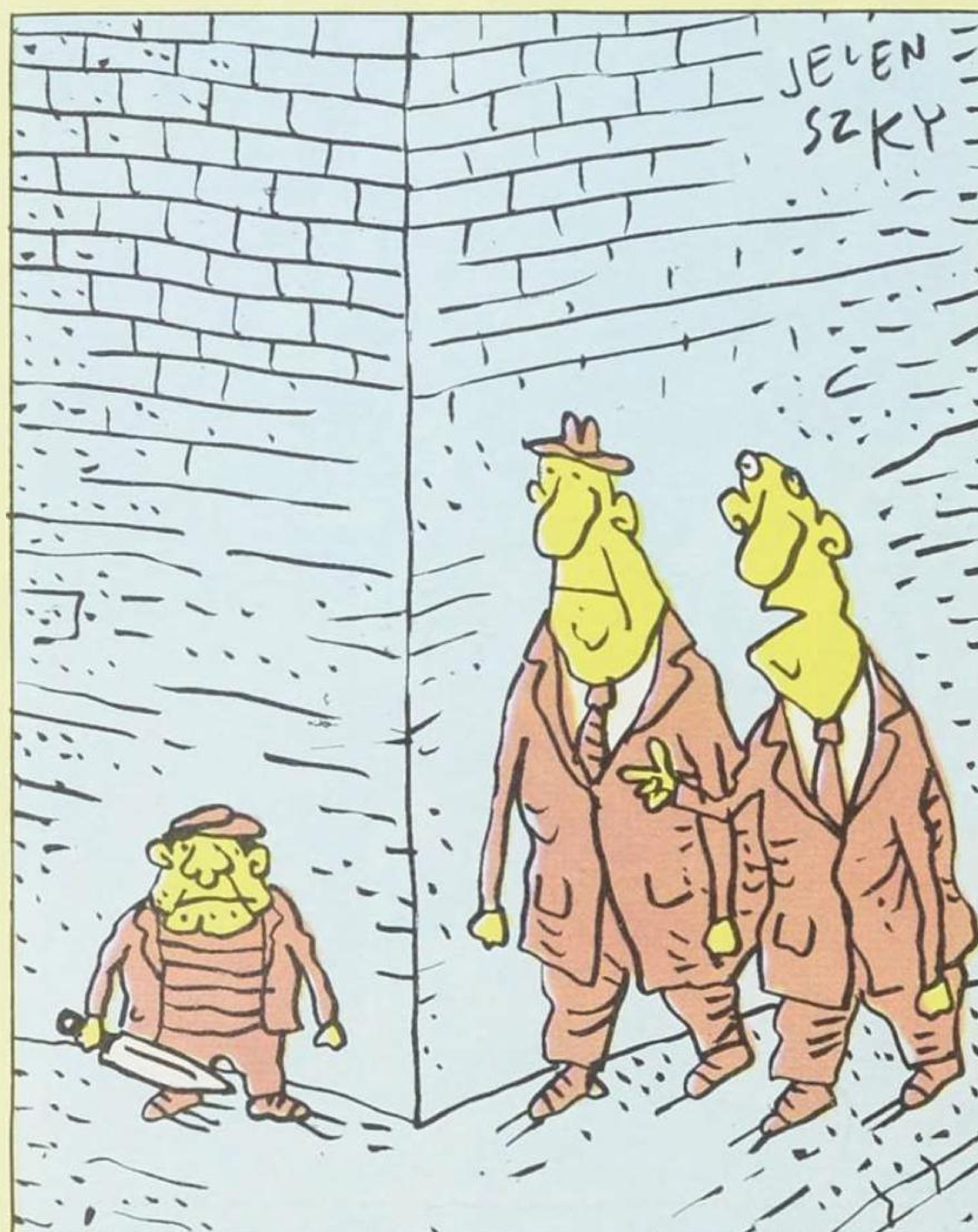

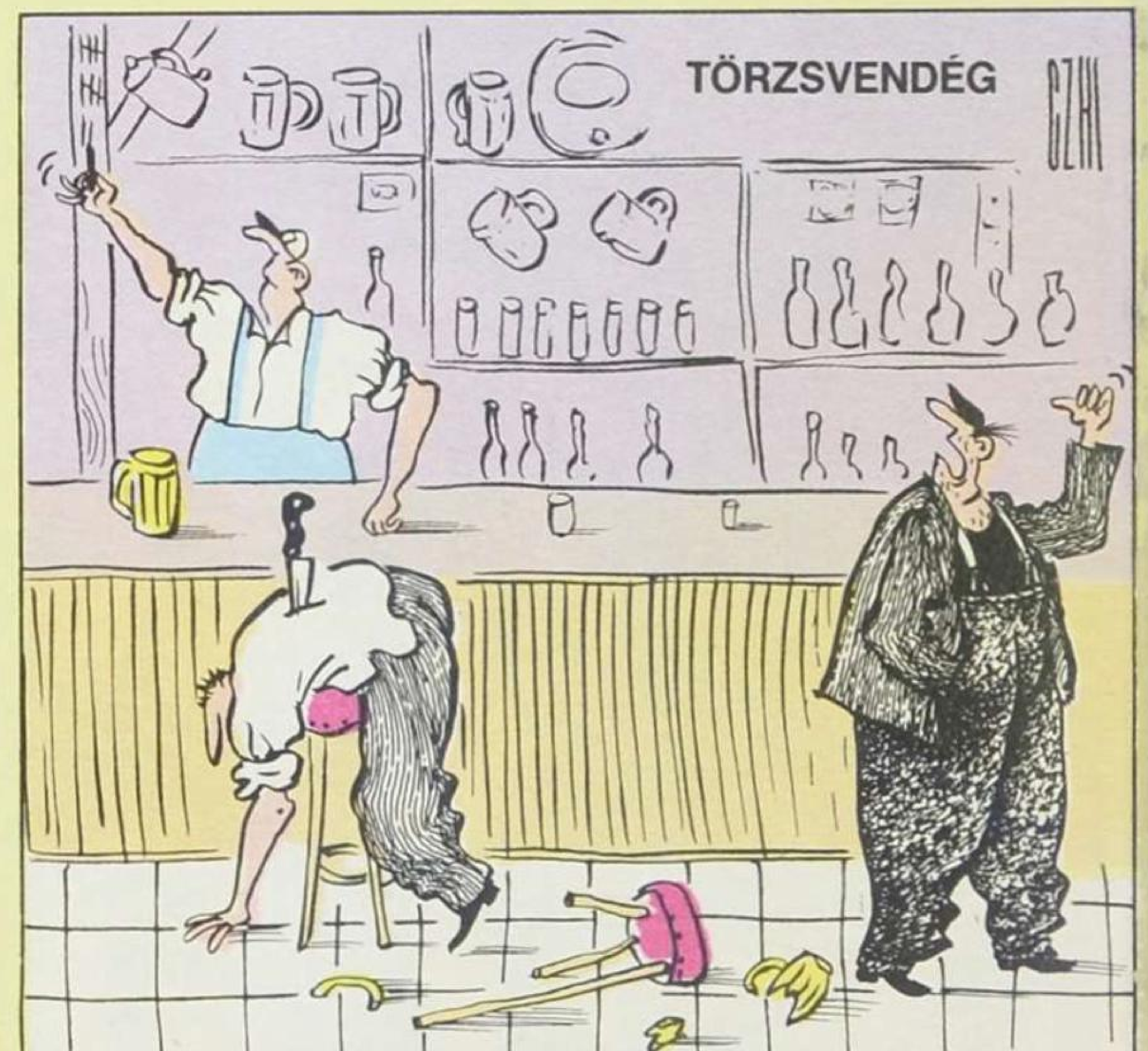

– Nézze! Az őseim földje nem érdekel, de az első éjszaka jogához továbbra is ragaszkodom!

– Azért, a nyugati nagyvárosokhoz képest, nálunk még mindig alacsony a bűnözés.

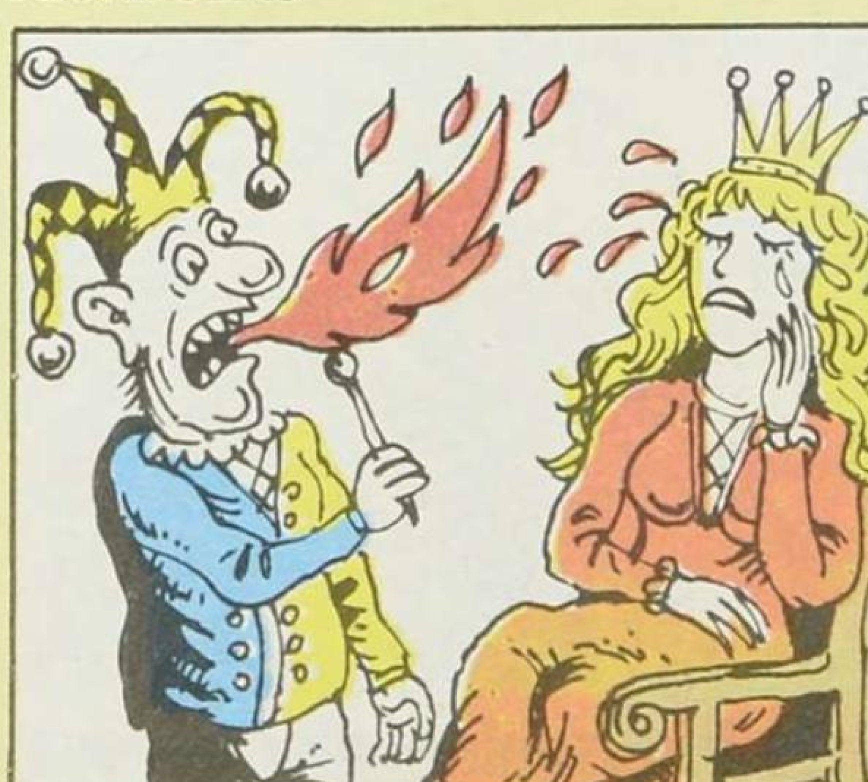

– Írja a többihez, Fricikém!

ÁPRILISI BOLONDOZÁS

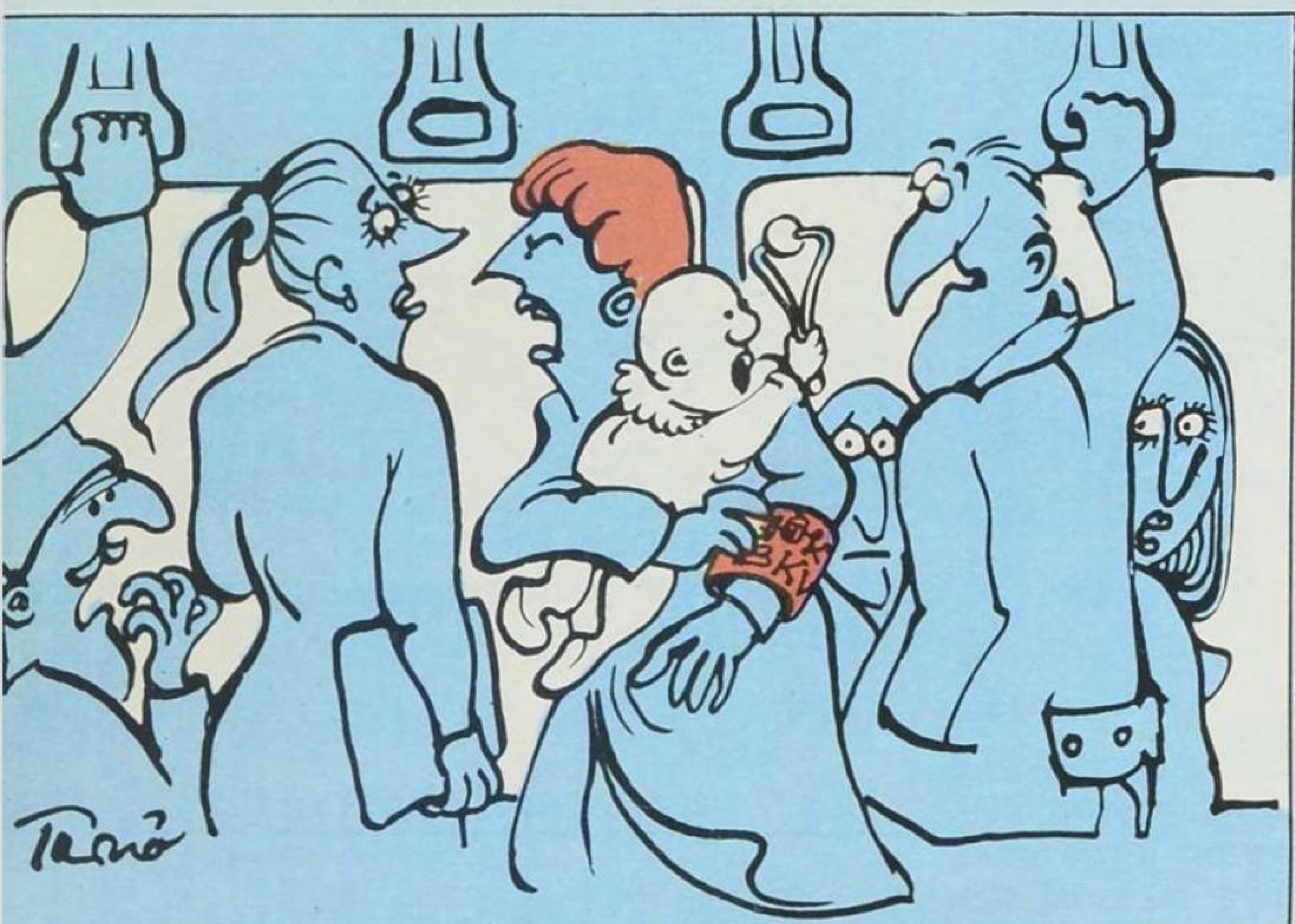
– Ez a levél, amelyben fizetésemelést kér, egyenesen zseniális, majd megszakadtunk a röhögéstől.

BEUGRATÁS

– Lóg a cipőfűződ, drágám!

ÁPRILIS ELSEJE A VILLAMOSON

ÁPRILISI TRÉFA

ÁPRILIS 1.

– Fő az önkritika, Kovács kolléga!

SZUHAY BALÁZS:

VEZÉRCIKI

Ahogy közeledik április elseje, környezetünk egyre több tréfával lep meg minket. A tréfát még csak fokozzák azzal, hogy komoly formában tárják elénk. Aztán mikor felleljük a rejtett poént, az annál nagyobbat robban.

Itt volt például a nagy port kavart Heti Magyarország-béli interjú két vezető zsidó személyiséggel, Zoltai Gusztávval és Landeszmann Györggyel. Első olvasásra korántsem tűnt viccesnek, sokan igencsak komolyan vették. Zsidó honfitársaink is felháborodtak. Többek között Székely Gábor főpolgármester-helyettes tiszteletreméltó karakánsággal határolódott el a nyilatkozóktól, ugyanis ő sem fedezte fel az interjú gondosan elrejtett humorát.

Szeretnék mindenkit megnyugtatni: nem kell olyan nagy feneket keríteni a dolognak. Elsősorban azért, mert – zsidó származású barátaimtól is tudom – a nyilatkozók véleménye korántsem tekinthető általánosnak, éppen ellenkezőleg: egészen eredeti, elszigetelt gondolatok, amelyek nagyon távol állnak a magyar zsidóságtól. Másodsorban… tessék még egyszer elolvasni az ominózus interjút! Zoltai Gusztáv ezt nyilatkozza az első hasábban: *„Aki valamelyest ismeri a vallást, annak azt a törvényt is ismernie kell, ami így szól: Dirsu et salom ha ir = keresd annak a népnek a békéjét, ahol élsz."*

Nos, Landeszmann főrabbi kijelentései, melyek szerint ha a zsidó értékeket kivonnák a magyar kultúrából, akkor nem maradna más csak a fütyülős barack; hogy a nácik a magyar nép támogatásával hajtották végre a népirtást; hogy a Donnál elpusztult magyar százezrek nem tekinthetők a magyar nép mártírjainak – aligha jelentik a magyar nép békéjének keresését. Vagyis a főrabbi megszegte a vallási törvényt. Ez mivel jár? Ismét Zoltai Gusztávot idézem az interjúból: *„Aki isteni törvények ellen vét, a mi vallási törvényeink szerint nem számít zsidónak."*

Kérem szépen, lehet, hogy tévedek… de számomra ez egyet jelent: Z. G. egyértelműen tudtunkra adta, hogy *a főrabbi nem zsidó!*

Íme a bizonyság, hogy az interjú nem volt más, mint egy túl korán nyilvánosságra hozott, vagyis elhamarkodott áprilisi tréfa! Egy nem-zsidó rabbi ugratott mindnyájunkat!

Ám ha valaki nem zsidó, lehet rabbi?

Emlékezzünk csak a Sztálin viccre! A rosszemlékű diktátor sok egyéb sötét jellemvonása… pontosabban jellemtelen-vonása mellett hírhedetten antiszemita is volt. Gondosan vigyázott arra, nehogy birodalmában zsidó ember fontos pozícióhoz jusson. (Kivételei csak erősítették ezt a szabályt.) Egyszer kiadta az utasítást titkárának, hogy nevezzenek ki a moszkvai zsidó hitközség élére új főrabbit. Hetekkel később érdeklődött, teljesítették-e parancsát. A titkár reszketve közölte, hogy még nem találtak megfelelő embert. Sztálin ekkor magához kérette a jelöltek káderlapjait. Az egyiket hosszasan böngészte: „Hm. Ez az ember régi párttag, családi körülményei rendezettek, bátyja a Szovjetunió hőse, a húga sztahanovista szövőnő… Ő jó lenne főrabbinak!" A titkár reszketve válaszolt: „Sajnos, lehetetlen, Sztálin elvtárs! Ő nem kerülhet vezető beosztásba!" – „De miért?" – „Kiderült róla, hogy zsidó!"

Ide kívánkozik egy másik vicc is. Kohn egy hónapra külföldre utazik, attól fél, hogy távollétében kifosztják a lakását, ezért összeszedi az összes családi ékszert, elviszi a rabbihoz, és megkéri, zárja be a páncélszekrényébe. A rabbi behívja két munkatársát, a bóchert és a sachtert:

– Öreg ember vagyok és feledékeny. Legyetek tanúim, hogy Kohn hittestvérem értékeit ide dugom el, a páncélszekrény titkos rekeszébe!

Szépen elpakolja a holmit, Kohn nyugodtan távozik. Utazásáról visszatérve beállít a rabbihoz:

– Köszönöm, rabbi, hogy megőrizted a vagyonkámat. Most kérlek, add vissza!

– Miféle vagyonkádat? Te nem adtál ide nekem semmit!

Kohn elsápad.

– De, rebe, hiszen a páncélszekrénybe rejtetted!

– Én ugyan nem!

– Tanúkat is hívtál! A bóchert és a sachtert!

– Igazán? No, kérdezzük meg őket!

Behívatja a két embert:

– Képzeljétek, Kohn megőrült! Azt állítja, hogy a ti szemetek láttára átvettem megőrzésre a vagyonkáját. Ti láttatok ilyesmit?

A bócher és sachter tiltakozik:

– Mi ugyan nem láttunk semmit!

– Jól van, elmehettek! Te meg, Kohn, menj haza békével, és verd ki ezt a marhaságot a fejedből!

Kohn látja, nincs mit tennie. Búsan elindul, az ajtóból visszaszól:

– Megyek, de nincs más választásom: felkötöm magam!

Ekkor a rabbi odalép a páncélszekrényhez, kiveszi az ékszereket.

– Jól van, no, csak tréfa volt. Vidd a vagyonkádat!

– De, rebe, miért tetted ezt velem?

– Csak akartam, hogy lásd: *kikkel vagyok én körülvéve…*

Ez a vicc is feljogosít arra, hogy higgyem: a Heti Magyarország interjújában olvasottakat nyugodtan tekinthetjük mindnyájan – zsidók és nem zsidók – április elsejei tréfának. Célja csak egy lehetett: hogy lássuk, *kikkel vagyunk körülvéve…*

Tanulság: jó lenne, ha – felekezeti hovatartozástól függetlenül – betartanánk a Törvényt: *keressük egymás békéjét.*

FEKETE GYULA:

TENGERCSEPP

Be kell bizony merészkedni az oroszlán barlangjába is. Máskülönben aligha derül ki, valóban oroszlán lakik-e benne, vagy csak egy illetéktelen macska.

*

Minden sorát a nagy nyilvánosság ítéletére bízza az író, senki úgy nem szolgáltatja ki magát, mint az író, nemcsak a jelen, a beláthatatlan jövő nyilvánosságának is – scripta manent; sokan a szemére vetik, ha tévedett. De azt rajta kívül senki sem tartja számon, hányszor nem tévedett olyankor, amikor tévedéssel vádolták. S hányszor tévedett olyankor, amikor megtapsolták, megdicsérték, kitüntették? Ezt már ő maga sem tartja számon.

*

Irodalmi-művészeti díjat kétféle ember szokott kapni, mindenütt a világon. Az egyik azért kapja, hogy rangot adjon neki a díj. A másik azért kapja, hogy ő adjon rangot a díjnak.

*

A politikus hideg fejjel, józan megfontolásból, az író csak nehéz vívódások, katartikus lelkiismereti válság után változtatja meg a véleményét, meggyőződését. S az ilyen fordulat – ha az idő igazolta – a politikus életrajzában *erényei* közt kerül majd leltárba. Az író lelkiismeretén viszont örök folt marad.

*

Sok ember életét, sorsát fiatalkori olvasmányai döntik el. Sokét meg éppen az, hogy nem voltak fiatalkori olvasmányai.

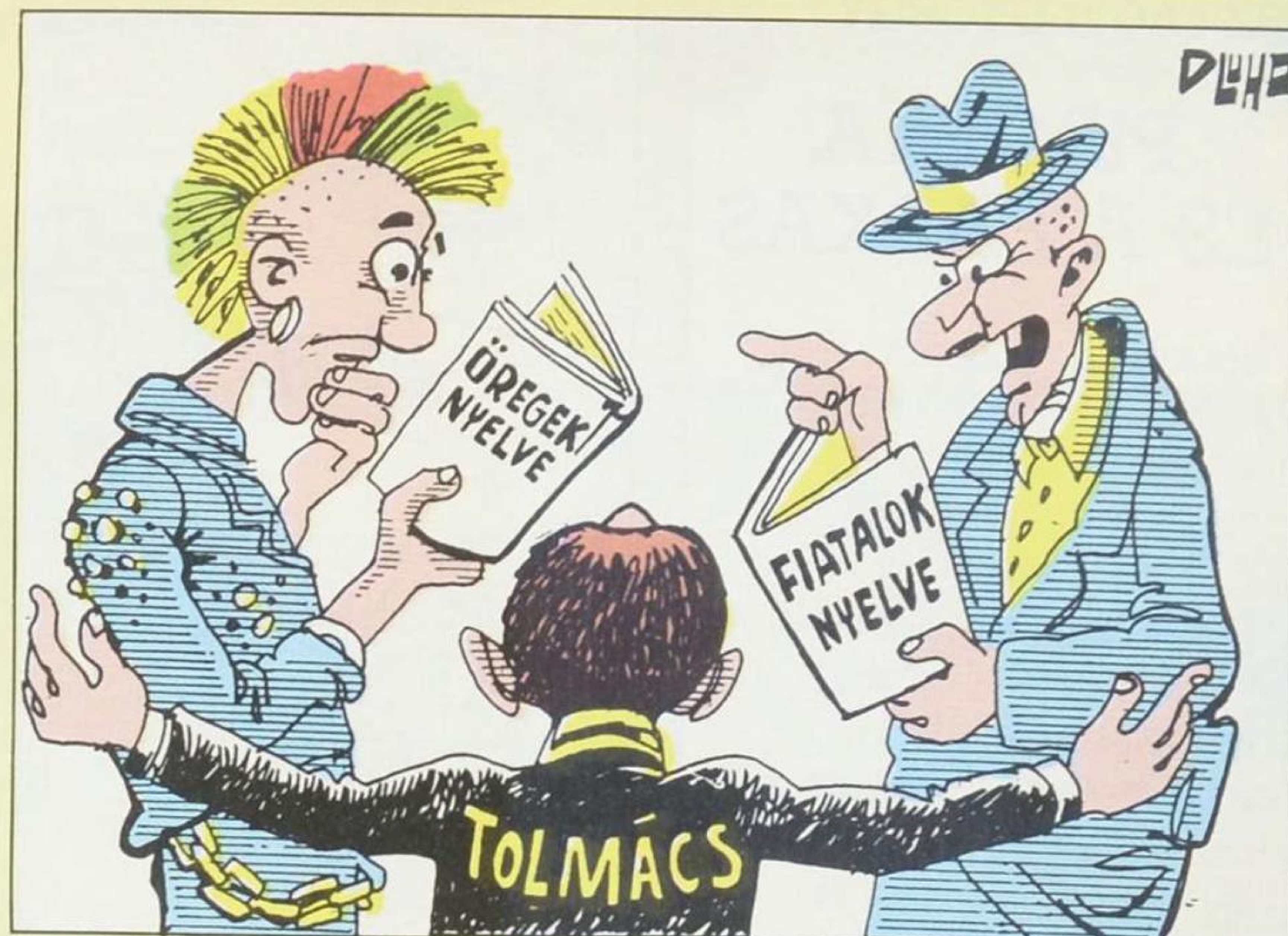
*

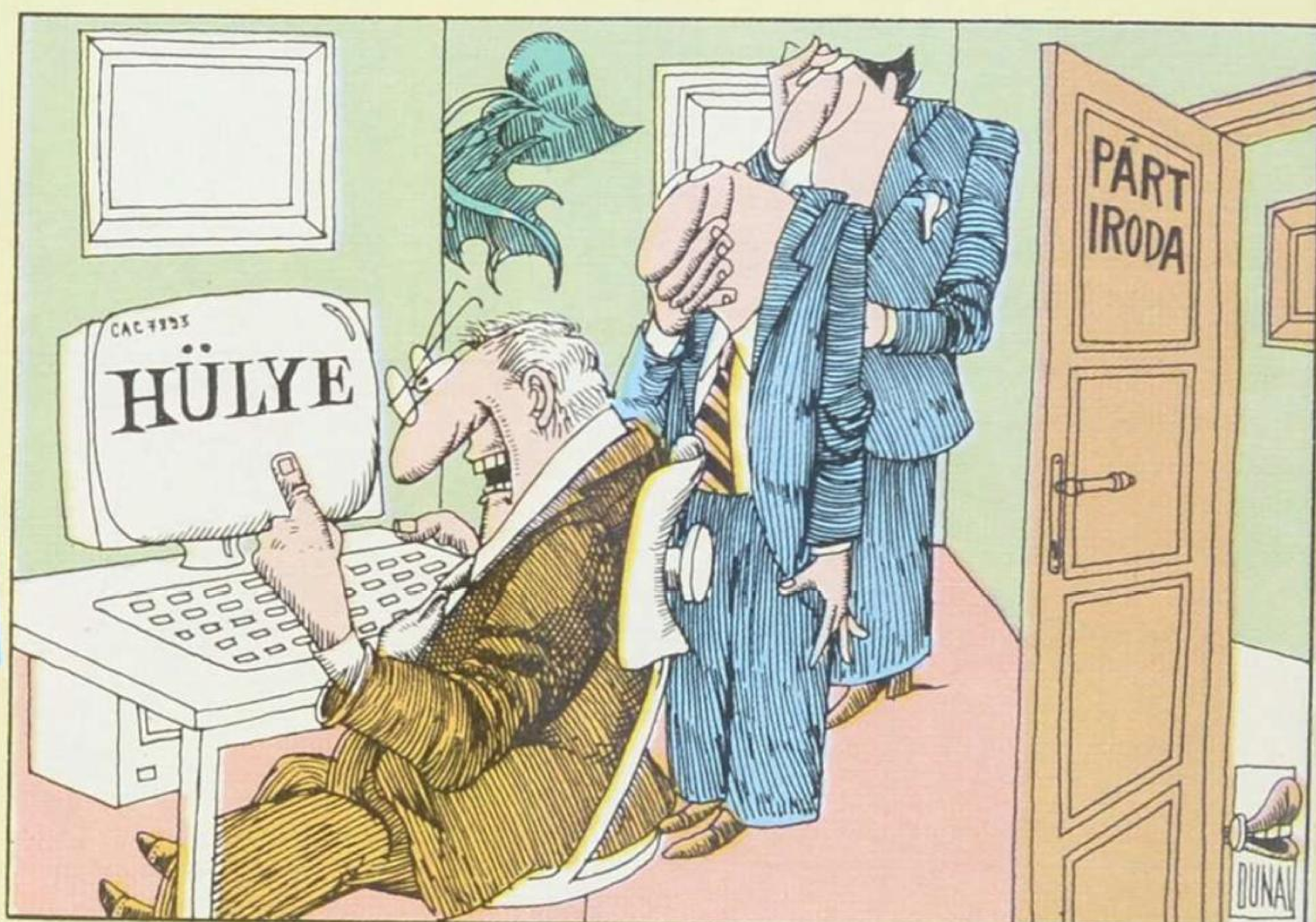
Egy kritikusra: Kapirgál a tyúk a más kertjében, gyöngyöt ha talál a szemétdombon, lenyeli. Ízét nem érzi, hát nem nyugszik bele, hogy ez *metafora* – s nem ehető.

*

Hiszek a lélekvándorlásban. Valamilyen hatásfokkal a lélek – a szellemi-érzelmi világ – is átörökíthető az utódnemzedékekre. Hajdanán csak szóban, újabban képekben is. De könyvek hatásfoka ezekénél ezerszeresen nagyobb.

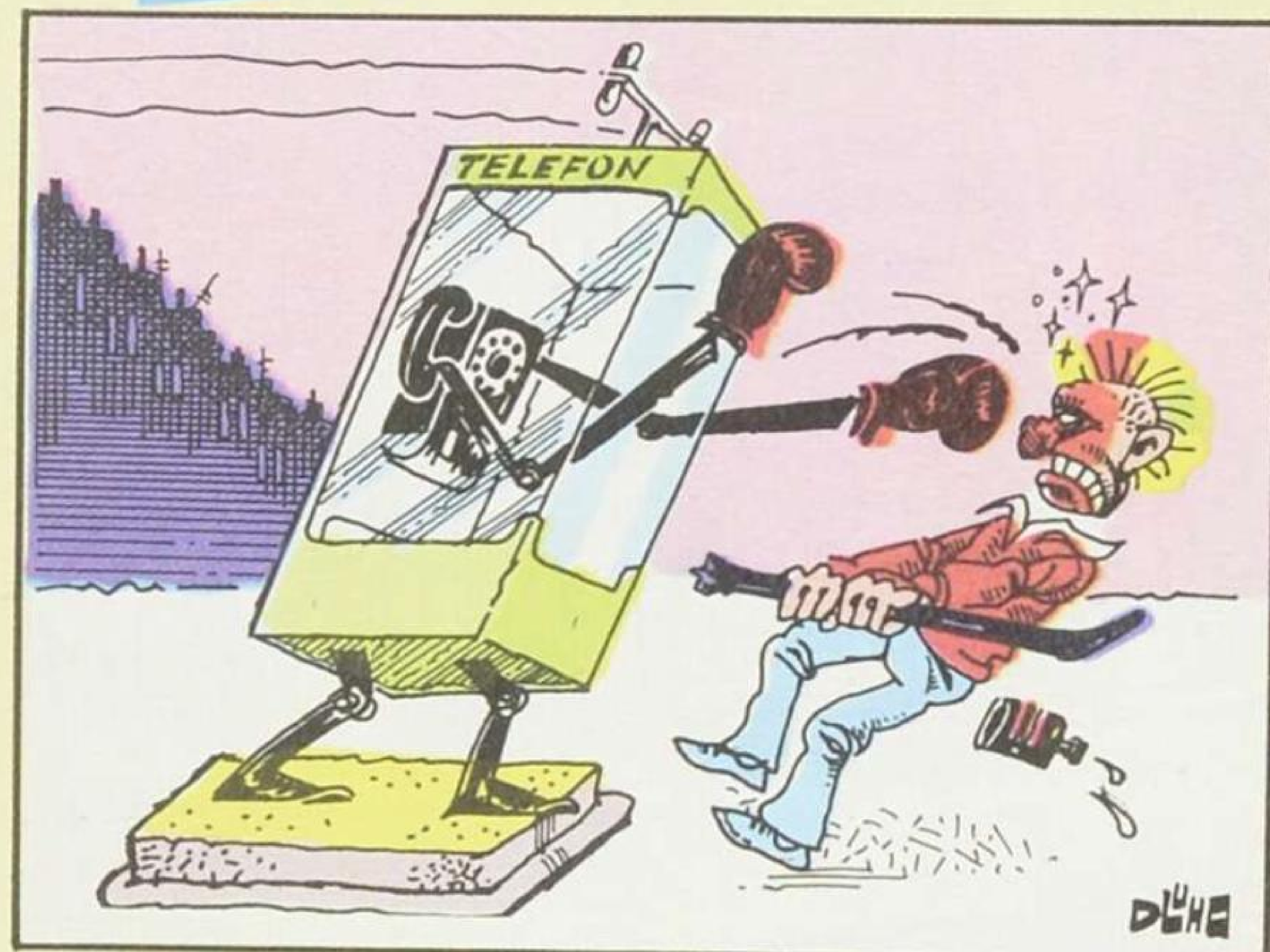
A MAGYAR NYELV HETE

– Gyerekek, vírus került a programba.

FAIR PLAY

SZÁMÍTÁSTECHNIKAI ÁRUHÁZ NYÍLT

– Megöl a kíváncsiság, milyen az a hagyományos mosópor? Minden reklámban azt szidják.

– A holnapi kelkáposzta-főzelékre három igent, egy nemet és egy tartózkodást regisztráltam.

Mottó: „Akinek humora van, mindent tud, akinek nincs, az mindenre képes"
(Szenes Iván)

MÁTYÁS ISTVÁN és SZUHAY BALÁZS beszélgetése

POZSGAY IMRE

független országgyűlési képviselővel

Képviselő úr! Kezdjük a nem is olyan távoli múlttal. Élénken él emlékezetemben az a szép szombati nap, amikor ön a rádióban nyilvánosságra hozta, hogy a vezetése alatt álló történelmi bizottság megállapította, hogy 1956-ban népfelkelés volt. Grósz Károly akkor Svájcból küldte a nyilait ön felé, és az azt követő csütörtökre összehívta az MSZMP Központi Bizottságát. Tudja, hogy akkor született ezzel kapcsolatban egy meglehetősen morbid vicc?

– Éspedig?

– Ne feledjük: akkor még a Nagy Imre-temetés előtt voltunk, és folyt a vita, hogy 1956 miniszterelnöke állami temetést kaphat-e, vagy csak a család helyezheti örök nyugovóra, szűk körű részvétellel. Nos, akkor született a találós kérdés: miért hívta össze csütörtökre Grósz Károly a KB-t? – Hogy eldöntsék: Pozsgayt a család temettetheti-e.

– Ennek a hétnek az elején berohant hozzám az akkori amerikai nagykövet: „Imre, megszervezte-e a biztonságát?" Vagyis ez a kérdés benne is felmerült.

– Mit válaszolt neki?

– Azt, hogy a politikai ellenfeleket – néha még az elnököket is – az ő hazájában szokás lepuffantani. Magyarországon a politikai merényletek általában bírói úton, kötéllel történnek...

– Maradjunk még ugyanennél a hétnél. A KB ülést megelőző napra, vagyis szerdára már korábban meghirdettek a tévé párttagjai és meghívott vendégek számára egy beszélgetést, vagy ahogy akkor mondták: szabad pártnapot önnel. Ugyanakkor azt is meghirdették, hogy a beszélgetést a belső, tehát csak a tv épületében látható csatornán élőben közvetítik. Én persze kíváncsi voltam az ön előadására, ezért elmentem, azzal, hogy ha nem tudok bejutni az előadás színhelyére, a nagyvetítőbe, legfeljebb meghallgatom egy képernyő előtt. Emlékszik, hogyan jutottam be a terembe?

– Rémlik valami...

– Ön kíséretével a nagyvetítő felé tartott, amikor odaléptem, és a segítségét kértem. De hozzátettem, nem akarom feltartani, és szépen bekísértem a terembe. Odabenn felszólított, nyögjem már ki, miben segíthet, mire én azt mondtam, köszönöm, már benn vagyok, már semmiben...

– Igen, emlékszem.

– Azóta tudom, hogy öntől nem idegen a humor.

– Tévhit az, hogy a politikusok humortalan, savanyú emberek. Csak a zsarnokoknak nincs humorérzékük, az államférfiaknak van. Most válságos időket élünk, és remélem, hogy a politikusok idővel rájönnek: akinek nincs humora, az elveszett. Aki kíváncsi a másik emberre, aki figyelni tud embertársára, annak mindenképpen van humora, s amit lehet, humorosan fog fel. A politikai humornak nálunk szép hagyományai vannak: gondoljunk csak Mikszáth pompás parlamenti beszámolóira, anekdotáira.

– És mi a véleménye a politikai viccekről?

– Más a vicc és más a humor. A kettőt nem szabad összekeverni.

– Különös, de Beke Kata nemrégiben a szomszéd szobában szórul szóra ezt mondta nekünk...

Pozsgay elneveti magát.

– Pedig nem beszéltünk össze. De lám, nemcsak a politikában, de a humor dolgában is egy platformon állunk.

– Térjünk még vissza arra a bizonyos tévébeli előadására. Megdöbbentett, hogy ott milyen ellenérzéssel fogadták a tévések. Megindult a morgás, sustorgás: „ezt kellett volna felakasztani!", „áruló"... A hozzászólásokban is ugyanez a támadás nyilvánult meg. Szinte félelmetes volt a hangulat. Ön akkor visszaverte ezeket a támadásokat, keményen védte álláspontját, kiállt amellett, hogy '56 népfelkelés volt. Bár a „forradalom" és a „szabadságharc" szavak akkor még nem hangzottak el, az ott ülőknek tudomásul kellett venniük: lezárult az a korszak, amikor a magyar történelem legfényesebb napjait ők ellenforradalomnak csúfolhatták. Mélységesen tiszteltem önt a bátorságáért, hogy enynyi embernek a szemébe merte mondani az igazságot. A helyzet tragikus humora, hogy önt a beszélgetés végén így védte meg egy őszhajú férfiú: „Elvtársak, fejezzük be! Pozsgay elvtársnak igaza van, valóban népfelkelés volt. Nekem elhihetitek, hiszen tudjátok, hogy fegyverrel vettem részt a leverésében."

– Ó, volt nekem ennél cifrább találkozóm is akkoriban, amikor a Marcibányi téren szocházások ültek a nézőtéren, vagyis csupa olyan ember, aki fegyverrel állt a másik oldalon. Erről még a BBC is részletesen beszámolt. Az volt igazán meleg helyzet.

– Tagadhatatlan, hogy akkor ön még sokat kockáztatott. Mikor jött rá arra, hogy Magyarországon változásokra van szükség?

– Hogy teljes rendszerváltozásra van szükség, arra sokáig nem gondoltam. de hogy a dolgok nem folyhatnak tovább a régi mederben, elég régen felismertem. Például 1981. december 3-án, az Írószövetség emlékezetes közgyűlése előtt – és tíz nappal a Jaruzelsky-puccs előtt! – a KB-n mondtam egy beszédet, hogy ez így nem mehet tovább Magyarországon... És hogy akkor még nem láttam a rendszerváltozás szükségszerűségét? Erre csak azt tudom mondani, amit a Bundestag-képviselők küldöttségének: „Uraim, emelje fel a kezét, aki a berlini fal leomlását akár egy nappal korábban tudta!" Nem volt jelentkező...

– Ön most független képviselő...

– Ha jól belegondolok, gyakorlatilag már egy évtizede független vagyok...

– Kitől, mitől független?

– Hm... Semmitől, senkitől... Főleg nem az emberektől, akiktől a bizalmat kaptam. Nekik és értük élek, dolgozom.

– Megalapította a Nemzeti Demokrata Szövetséget. Hová sorolja pártját a politikai palettán?

– Azt hiszem, mi lehetünk a jó értelemben vett kontinuitás. Talán tudom, mi az, amit értéknek tekinthetünk itt és most. Mert igenis voltak az elmúlt, letűnt kornak is pozitív eredményei is, amelyeket meg kell őrizni. De semmiféle restaurációs nosztalgiáról nem lehet szó. Az út csak előre vezet. Eddigi életutam remélem mindenkinek garancia arra, hogy nem akarhatom visszaállítani azt a rendszert, amelynek lebontásáért sokat tettem.

– Önt sokan baloldalinak mondják, baloldalról viszont jobboldalinak. Milyen szavazótáborra számít?

– Nemzeti érzelmű, de a szociális problémákra érzékeny emberekre. Hiszem, hogy sokan vannak ilyenek. Talán nem sértő a metafora: a választópolgárt vándormadárnak tartom. Csakhogy kétféle van: a vadliba és a seregély. A vadlibát elriaszthatják a búzamezőről, ismét csak búzamezőre száll és nem a szőlőre. A seregély kizárólag csak a szőlőre száll. Hiszem, hogy sokan lesznek mellettem. A választópolgárokat 1990-ben is arra szólítottam fel, hogy a nemzetre szavazzanak, ezt teszem majd 1994-ben. Messzemenően elkötelezettnek érzem magam a nemzeti eszmék iránt.

– A családja miként fogadja az ön tevékenységét?

– Hasonló derűvel mint én, de néha azért több aggodalommal. Viszont én a család nélkül nem tudtam volna olyan derűvel végigvinni mindezt.

– Őszintén sok sikert kívánunk önnek. Töredelmesen bevallom, én nem önökre, hanem az MDF-re fogok szavazni. De titkon nagyon bízom abban, hogy ön koalíciós partnerünk lehet.

Pozsgay Imre nem válaszol, csak mosolyog. Így nem tudom, elgondolásomat humornak tekinti-e, avagy politikának...

ÍGY (B)ÍRUNK MI...

FARKASHÁZY TIVADAR: HÓCIPŐ

NEM ÉRTEM

DÉLIDŐ

Heverésztünk a haciendán, lustán bikáztunk, jómagam azt a Wesendonck-dalocskát fütyürésztem, amelyet még tavaly ősszel hallottam a bayreuthi bolhapiacon. Farkasházi, ugye ez a Lóhering?, kérdezte Selmeczi, mint ilyenkor mindig. Mondd, annak idején te nem írtál véletlenül a Munkásőrbe?, térdepeltem rá a Bandó kézirataira, hadd vezekeljen. Beárullak a Sinkónál, hüppögött. Lakberendezzen téged a fábrisanyi!, mondtam le mérgemben a Ludas Matyi előfizetését.

NEM ÉRTEM

Nem értem, miért mondják azt rólam, hogy grafomán vagyok, amikor nem is.

RÉMÁLOM

Egyes kormánypárti vélekedők szerint a mai ellenzéknek a 94-es választásokat követően újabb négy esztendőre lesz szüksége ahhoz, hogy történelmi küldetését teljesíthesse. Tehát az előzőnél profibb, rafináltabb, lehetőleg Tel-Avivból irányított kampánnyal el kell érnie, így a vélekedők, hogy a hon polgárai ne reá voksoljanak. Van rá esély. A dolog tehát a legelső pillanatban roppant egyszerűnek tűnik, ám a második pillanatban máris ott motoszkál bennem a kérdés: nem gondolják a t. vélekedők, hogy azért a jelenlegi kormánypártoknak is vannak esélyeik?

FÖLD S. PÉTER: Elefánt

Szép új világ

Teknősbika néni, a nagy formátumú viceházmester mindennapos vendég a Szecska férfi napozójában.

– Kukkolom a kisztihandját – csuktam össze dedikált Bálint György kötetemet. – Igaz, hogy a Kemény Kazi Trabantja totálkáros?

– Szóval maga olvassa az Újmaót? – csapott mérgében az ötfaktorú csukamájolajomra.

Kerek három fertályórát szabadkoztam, megígértem neki, hogy le elefántfotózzuk a Fodor Gáborral, amint egy tálból cseresznyepaprikáznak. Ám Teknősbika néni szentségelt tovább. Ekkor odafirkantottam a kabinjegyére a Majláth Mikes telefonszámát. Megenyhült végre, s jobbszélen el.

Jó reggelt, Keresztespók barátom – írta valahol a szélsőjobbról Bálint György. Vagy Bálint Ágnes? Nem is tudom már, mert akkora a libidóm, hogy Krennernek is beletört a cerkája. Pedig.

K. Arankának viszont ezt üzenem: *„Két dájrektor utazik a vonaton, a kupéban velük szemben csodaszép nő piheg, szoknyácskája alól elősejlik a vakbélműtét nyoma. Hirtelen minden elsötétül, alagútban robognak kicsinyég..."* A többit megtudhatja a jövő heti Elefántból. Kérem, ne csináljon semmi bolondságot! Bírja ki addig.

POLITIKUSOK KIS KÉZIKÖNYVÉBŐL

– A politikus érti és szereti a politikai vicceket.

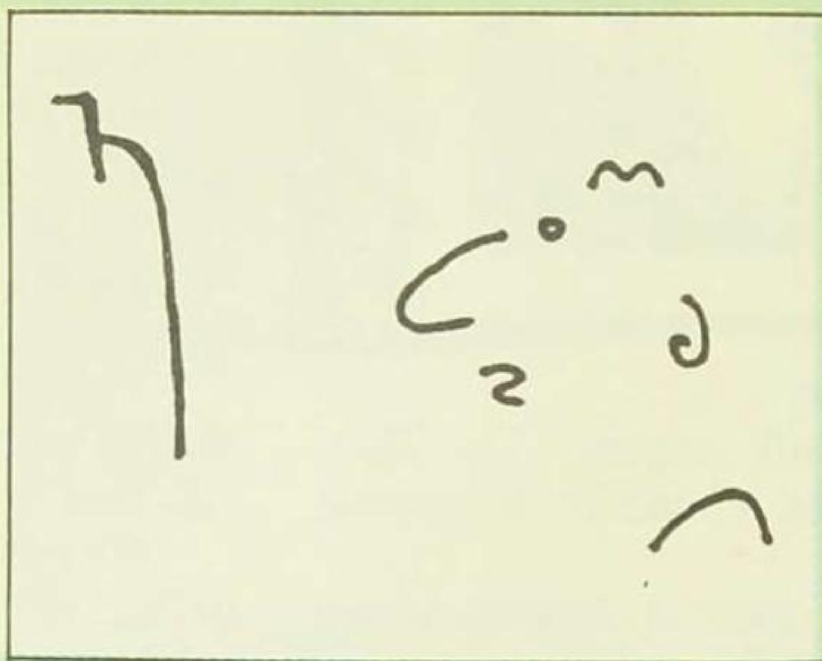

– Akkor is, ha róla szólnak.

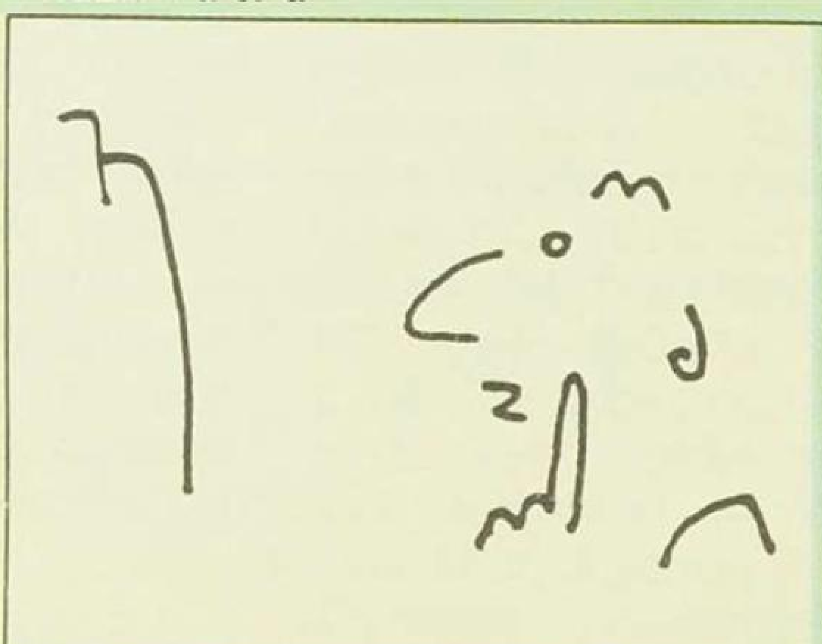

– És a tréfával üti félre.

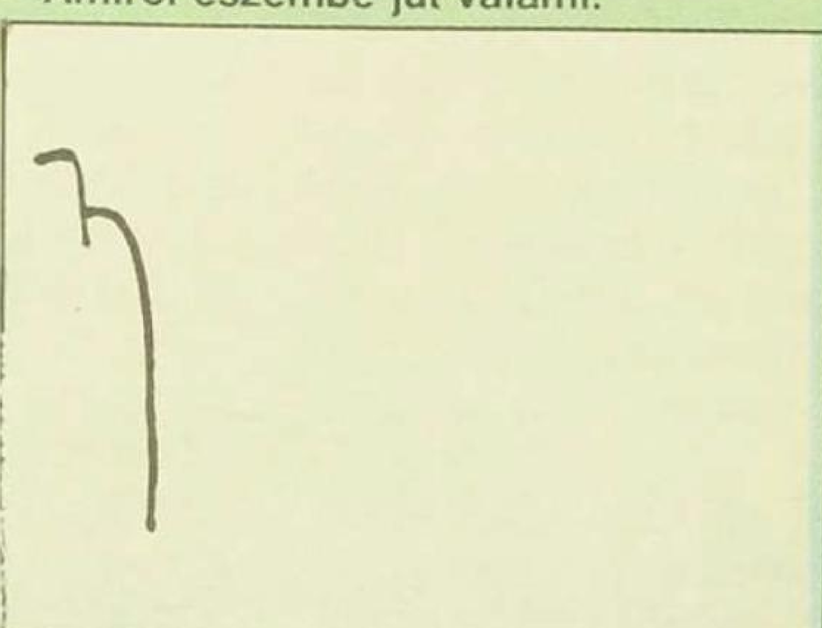
HÓCIPŐ–CZKI

– Nézem a tv-t.

– Amiről eszembe jut valami.

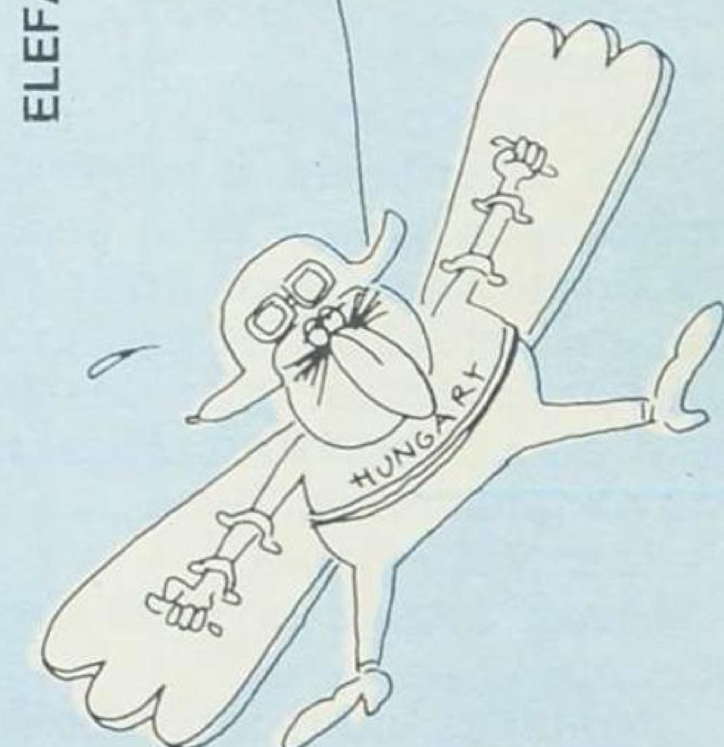
– A jövő héten is nézni fogom a tv-t.

HÓCIPŐ–KOZMAGYURI

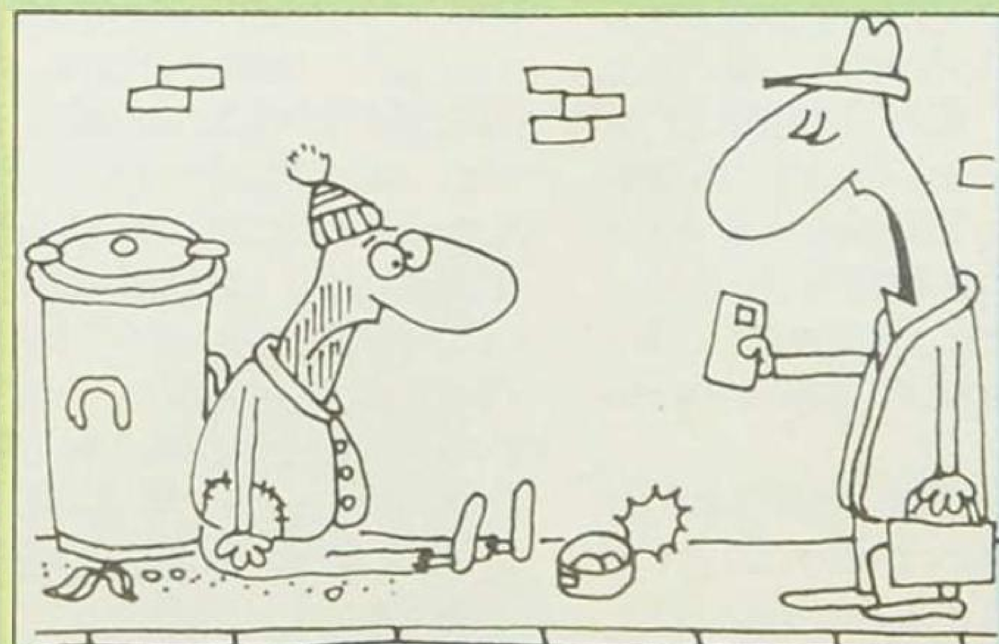
HÁZIEMBER

ELEFÁNT–Édua

ELEFÁNT–KRENNER

HÓCIPŐ–Szmodis

– Szegénységi bizonyítványt, koldulási engedélyt, gyámhatósági jóváhagyást, önkormányzati nyilvántartást, területfoglalási engedélyt kérem felmutatni!

LEHO-GALÉRIA

ELEFÁNT–LEHO

– Hallom, emelik a gázdíjakat.

ÚRITÖK

DI PÁL:

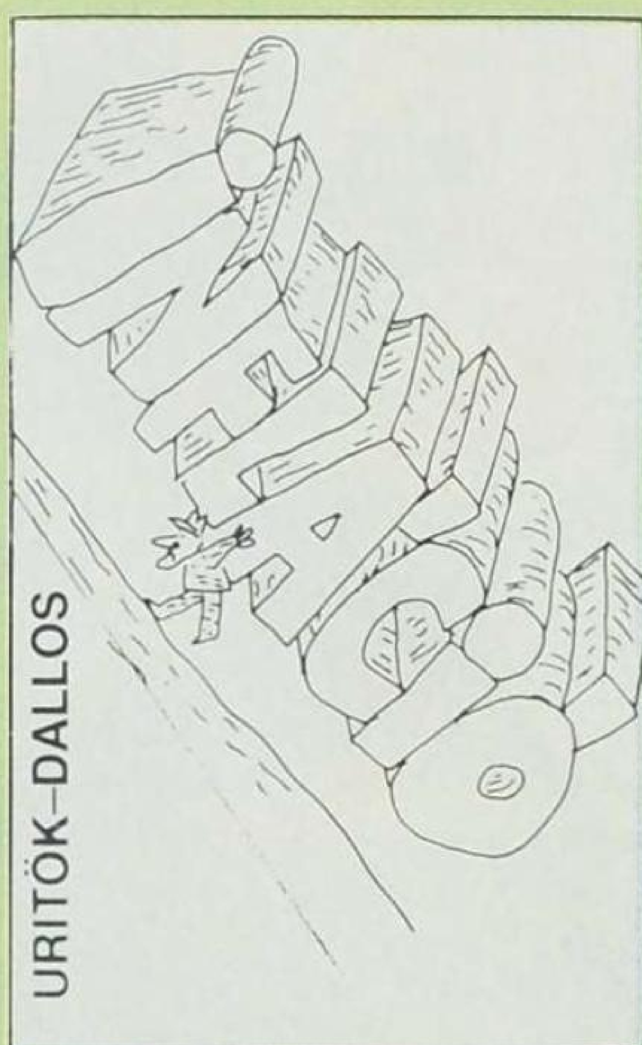
NEUROSPORT

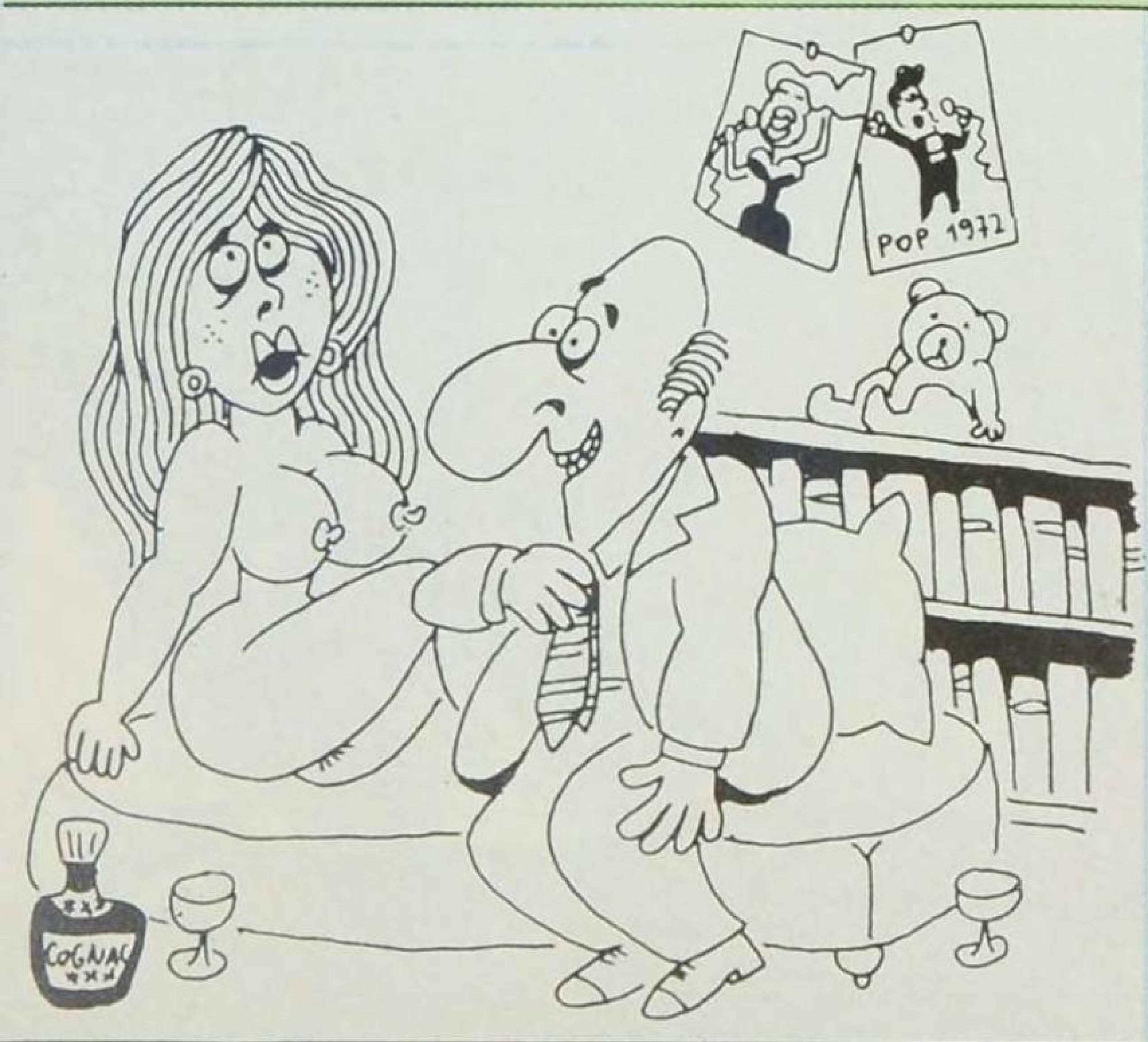
ÁS

tavaszi műholdtöltekor imádom kuksizni
csatornák sportközvetítéseit. Nyár közepén
ő ősszel szintúgy, de ezekről majd akkor.
ürdő minden évszakban csodálatos, az
itt általában sötét, csicseregnek a bag-
ilyenkor vadásznak sajtóhibákra, össze-
ak tücsköt-bogarat.
m a CBCG (Commercial Broadcasting
l Gödfelső) összefoglalóját a távírási vi-
okságról. Micsoda küzdelem, atyavilág!
Jürgen Unfair, a baden-badeni bádogos
m léghűtéses Erika írógépével három és
lt írt össze száztíz gáton, tök egyedül. És
l miket! Most tessenek megkapaszkodni:
Archibald Kingdomja a maga öt flekkjével
gyta állva a bádogost, akár Alain Prost a
endőrt, fénykorában. Izgalmamban már
ttam a pipámtól! Váratlanul füstölögni
a tévém, és átcikázott a képernyőn Grand
l, a nizzai halárus tíz oldal apróbetűssel.
lobtam magam, mint pásztor a botját.
tok csak, gyerekek, jáccatok – kocogtam
m fenenagy jókedvemben, s mialatt fogat
odakentem harmincnégy (34) csupacsu-
ecskét TIT-alapon, okuljatok. Szívküldi.
rot nem kérek.

atlan kincs ez a Szabó bá-
mesélte a legjobb disznó
most kiderült róla, hogy
ly adomákat is ismer.

r bevallhatom, vezérigazgató úr, magát azért tartják
nek, mert nemcsak a munkaerőt látja a beosztottakban,
bert is.

LUDAS MATYI

A Ludas Matyi Színpada

WALTER BÉLA:

JELENET

(Jelenet jelenetkedvelőknek)

Szereplők:
FÉRJ
FELESÉG

(Történetünk helyszíne ezúttal teljesen mellékes, ráadásul maga a jelenet is oly rövid, hogy bőven akad helyem elmesélni önöknek Pentele barátom, gyermekkori snóblipartnerom szomorú esetét az APEH-ellenőrrel. Rövid leszek: Pentele lebukott. Ugyanis az APEH-ellenőr nő volt. Valódi nő! S így hogyan érthették volna meg egymást? Hisz mind a kettő mást akart – a férfi nőt, a nő férfit. S ettől valahogy olyan karinthys lett az egész... De csitt, szemünket tartsuk a valóság ütőerén, és hallga:)

FELESÉG *(a hitvesi ágyban tüsténkedik, nincs egyedül)* Még, Jencikém, még! *(kishíján alél)*

FÉRJ *(váratlanul betoppan, s hőköl)* Mit jelentsen ez, Matild?

FELESÉG Géza, ne csinálj megint jelenetet! *(vagyonmegosztást kezdeményez)*

(félfüggöny)

SZUHAY BALÁZS:

VEZÉRBIBI

Hárman ültünk a Vidám Színpad társalgójában, én, a Kibédi, meg a csönd.

Bő félóránk volt még az első csöngetésig. Gyorsan körbehakniztuk hát Felső-Mongóliát. Csandmanöndörben összefutottunk Bodrogival. Elegáns szmokingot viselt a teniszcipője fölött, s habozás nélkül kölcsönkért tőlem száz tugrikot elsejéig.

De nem emiatt szerződtem át a Ludashoz, ezt a főszerepet váratlanul kaptam. S dicsekvés nélkül állíthatom, új munkahelyemen új kollégáim megszerettek engem. Példának okáért mindig bejönnek meglátogatni a Mentőkórház intenzív osztályára, ha infarktust kapok. Olyankor színésztorikat mesélek nekik, hátha halálra röhögik magukat.

Kérdi tőlem a minap Farkasházy, miért vagyok én kormánypárti. Persze nekem erre azonnal volt egy történetem. (Több is volt, de csak egyet mondtam el neki.)

Salamon Béla állandó haragszomrádot játszott kollégájával, Radó Sándorral. De amikor Béla bácsi megbetegedett, Radó meglátogatta őt a kórházban. Hiába a harag, lám, eljöttem a betegágyadhoz, mosolygott Radó. Köszönöm, Sanyikám, hálálkodott Béla bácsi, már alig várom, hogy viszonozhassam ezt neked.

S ezek után mi életem leghőbb vágya? Szeretném egyszer istenigazából megnevettetni Antall József miniszterelnököt. Legalább egy picsurkát...

BODNÁR GYULA:

„MACSKAKÖRÖM"

Házimúzsám, a laposbukszai Mariska ángyom két dologgal áll hadilábon. A volt párttitkárral, aki privatizálta a főtéri haranglábat, és az írásjelekkel. Nagyobb a gondja az utóbbival.

– A „rosseb" abba, aki ezeket a „cicakarmokat" kitalálta! – pittyegtetett három pontosvesszőt („;;;") a hímzett terítőre Mariska. – Csak „megzavarodik" tőlük az ember lánya!

Már nyelvemen volt a poén, de beszorult – nagy „Bölcsen" – két Gondolatjel közé.

– Oszt' érik-e már a babzsizsik? – kérdeztem hirtelen, mert erősen közeledett a lapzárta.

– Avval is kibabráltak a pufajkások! – igazította meg ángyom a tányérsapkát a kakukkos órán. – Kiforgattyák a szavaimat, mint ekevas a párttagkönyvet...

(Na ide valamit a zárójelbe, horkantam, ám nem jutott semmi az „eszembe".)

Mariskámból pedig csak ömlött tovább a szó, imígyen: „-?...(„!");- – ?:!?" (Mondott még ennél is cifrábbakat, de a gyerekek miatt nem írom ide.)

Hát evvel a „humoreszkkel" is megvónék, kaptam elő a faxomat a tulipános(!!!)ládából, – menjék csak rögvest a redakcióba a „Macskaköröm", manikűrözzék az irigyeim, ha köll nekik.

**A Paródiákat rajzolta:
Szabó László Róbert,
írta: Walter Béla**

SZILÁNKOK

MEGLEPETÉS

Tegnap az autóbuszon egy tinédzser táskarádióján Arany János gyönyörű verseit bömböltette.

*

ÍRÓ-OLVASÓ TALÁLKOZÓ

A hatalmas kultúrterembe csak egyetlen olvasó jött el. Mit tehetett mást az író: hálából feleségül vette.

*

PÁRBESZÉD

– Nem bírom tovább magamban tartani. A laza ellenőrzés mellett könnyű volt hozzáférni a pénzhez. Négymillió forint... Éjjel-nappal furdal a lelkiismeret...

– Szégyelheti magát! Csirkefogó sikkasztó!

– Szégyellem is magam, de nem én vagyok a sikkasztó. Én a revizor vagyok!

*

TÖREKVŐ EMBER

Ha a korcsolyázó partnere nyolcast ír le a jégen, ő félkilencet ír.

*

EGY KIS SZÍVESSÉG

– Szomszéd úr, megengedi egy telefont?

– Parancsoljon.

– Tessék az öt forint. Halló! Kérem interurbán Új-Zélandot!

*

ÁLCÁZÁS

– Minek magának a sötét szemüveg és az álszakáll?

– Ma fizetésnap van, és a feleségem vár a gyár előtt.

*

BABONA

– Ma biztos szerencsém lesz. Kéményseprőt láttam elegáns kétsoros fehér öltönyben.

*

KONFERANSZIÉ

A közönség harsogva nevetett azon, hogy milyen rosszul mondta el a viccet.

*

GAVALLÉR

– Parancsoljon, a számla 110 forint.

– Tessék egy százas és nem kell visszaadnia.

*

EGY SZERKESZTŐ

– Kéziratát kitűnőnek találtam, de nem közölhetem lapunkban, mert tehetségesebb, mint én.

*

DIVAT

– Cuki az új kalapod, drágám.

– Ugyan. Fáj a fejem, és ez a vizesborogatás.

*

NŐI DOLGOK

– Hamuzzál csak, Lajos, nyugodtan a szőnyegre, mert a hamutartónk értékesebb.

*

SÉRELEM

Az Állatvédő Egyesület tagjait sok emberi sérelem éri.

GALAMBOS SZILVESZTER

HAMIS SZÁRAZTÉSZTA

– Az az érdekes, anyuci, hogy nem is vagyok valódi részeg, mert hamisított vodkát ittam.

– Megenni nem lehet ezt a tésztát, szomszédasszony, de a fiam ezzel jár vívó tanfolyamra.

HAMISÍTOTT VODKÁT HOZTAK FORGALOMBA

– Csak nem gondolja, hogy hamisított részeg vagyok?

HAMIS ITALOK

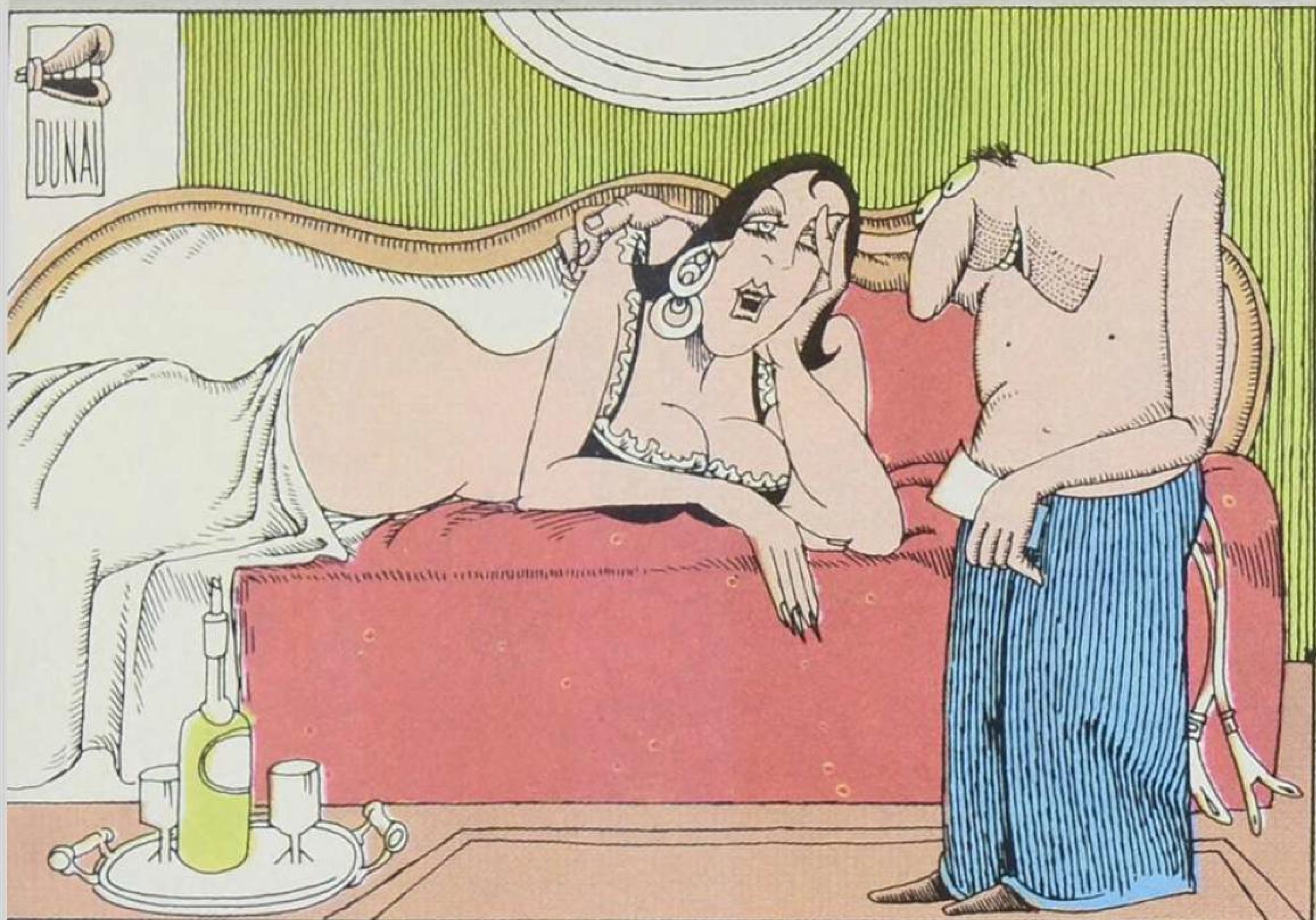

– Na, János, mondjon már valamit! Bepalizták ezzel a karton vodkával?

– Anyuci! Nem azért nem látlak, mert részeg vagyok, hanem azért, mert hamis vodkát adtak.

PÉNZHAMISÍTÁS

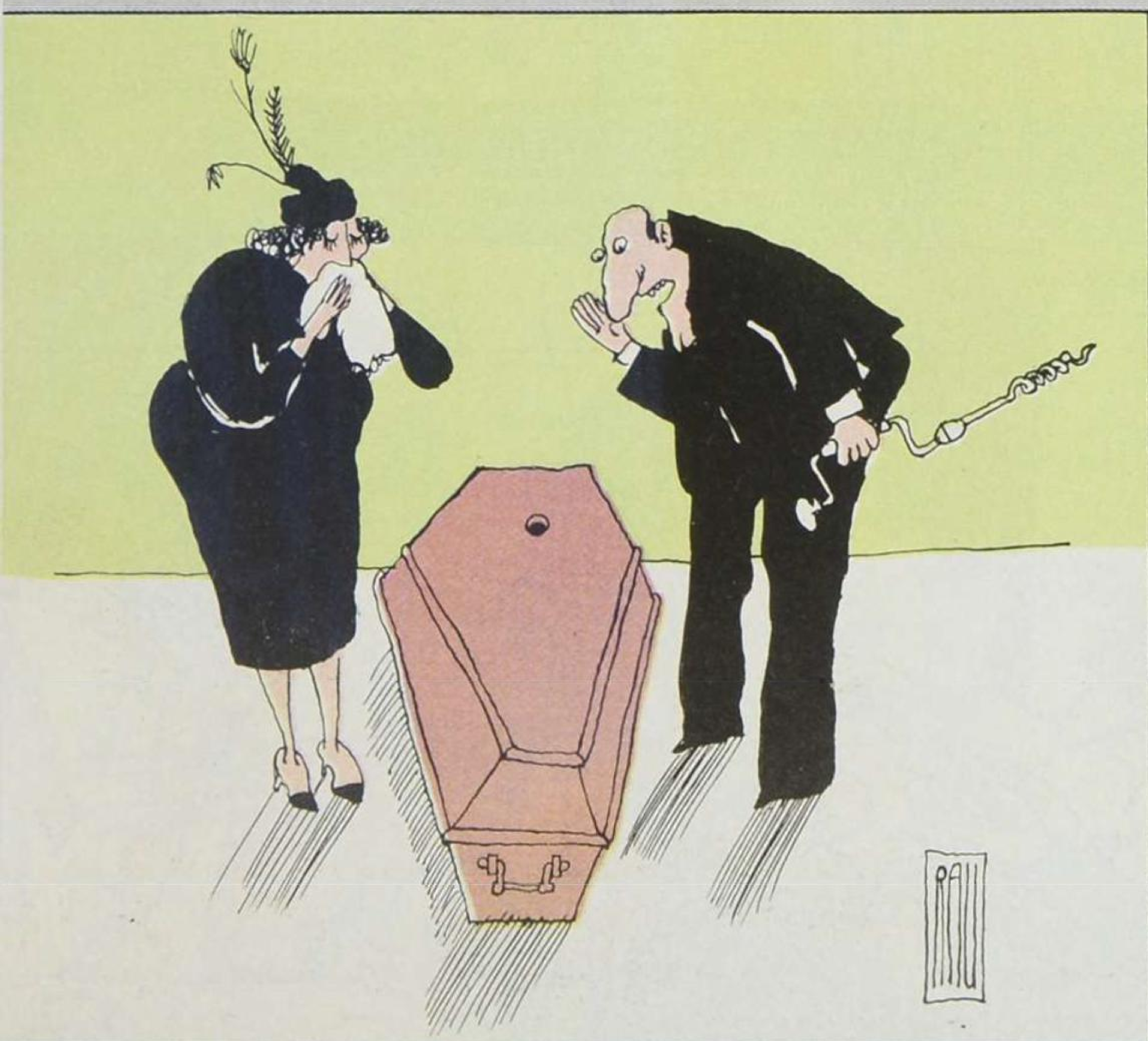

– Ne haragudj, szivi, de nem tudok még egy ezrest adni, mert elromlott a másológépem.

– Engedj mán el, Józsikám! Én valódi kárpótlási jegyet csinálok.

HAMIS EZRESEK

– Mama, mind hamis ezres volt, amit összegyűjtött, ezért most nem tudjuk eltemetni! Nincs még valahol dugi pénze?

HAMISÍTÓK ELLEN VÉDEKEZZ!

Miután szájonvágtak és a baleseti ügyeleten ellátták a bajomat – már ott is! –, kiültem a közeli térre, a márciusi hóba, még e hó elején, amikor már március volt, már hó is volt, de már tél nem volt, csak naptári. Az meg nem számít, a naptárt újabban hamisítják! Észrevettem, hogy februárban is csak 28 napot nyomtattak bele a szokásos 30 vagy 31 helyett, de engem nem lehet becsapni, ez átlátszó trükk, én egészen március 3-ig februárt tartottam, mert én olyan művelt és okos vagyok.

Becsapni engem nem lehet! Ugyebár azt is hallottam, hogy hamisítják az ötezreseket, meg az ezreseket is – hahaha, a *forintot,* nem is csak a márkát meg a dollárt, hahaha! –, én a nyugdíjamat csupa egyforintosban akartam fölvenni, mert azt nem hamisítják! Zsebrevágtam a postás által itthagyott értesítést, hogy miután nem tartózkodtam itthon, a kerületi postahivatalban vegyem át a kisnyugdíjamat – magának bevallom, itthon voltam, ám csak nem akartam kitenni magamat annak, hogy a postás ezresekkel fizessen, és hamis bankókat sózzon rám, ezért elbújtam a szekrénybe. Ötezresekről szó se lehetett volna, mondom, hogy kisnyugdíjról van szó! –, szóval azt mondtam a postáskisasszonynak, hogy *csupa egyforintosokban* kérem a 7867 forint nyugdíjamat.

Aránylag gyorsan fölmosták a kisasszonyt, úgyhogy el tudtam neki magyarázni, miért akarom a 7867 egyforintost a 7 darab ezres, 8 darab százas és a 67 forint csörgőpénz helyett. Azt mondtam, hogy erre a hatalmas, nagy összegű nyugdíjamra, amelyet e hónapban ráadásul még 14, vagy 10, vagy 9,8 százalékkal meg is emeltek (a százalékarányt tekintve nem alakult ki egyetértés!), az elkövetkezendő időkben nincs szükségem, forintonkint a gyarapodó számú koldusok kalapjába óhajtom dobálni, és nem kívánhatják tőlem, hogy ezreseket és százasokat herdálják el e célra. Erősködtek, hogy nincs is annyi egyforintosuk összesen. Én az asztalon heverő tekercsekre mutattam, mire közölték, hogy azok nem forintosok, hanem vitamin-plusz pezsgőtabletták, influenza ellen.

Addig erősködtem, hogy kijött egy kisfizetésű postai alkalmazott férfi, nagy muszklikkal, és úgy szájonvágott engem, a kisnyugdíjast, hogy ki kellett hívni a mentőket, akik elláttak. Így kerültem ki arra a behavazott padra, higgadni.

Néztem a csupasz gallyakon a hópamacsokat: azok is *hamisak* voltak, mert a hó csak télen igazi, valódi, a márciusit csak úgy hamisítják, tavaszi felhasználás céljából, feketén.

Végül is belenyugodtam, hogy nincs elég aprópénz, fölvettem a nyugdíjamat, ahogy adták, kimentem egy közeli KGST-piacra, és mert átfáztam a padon, bevásároltam érte, jó olcsón, tíz üveg vodkát. Nem tudtam, hogy orosz-e vagy lengyel, egyet ott helyben fölbontottam, belekortyoltam, és alapos gyanúm támadt. Mondtam is az ipsének, aki rámsózta: – Maga azt mondta, hogy ez vodka! Hiszen ez tiszta víz!

– Noná, majd a maga kedvéért koszos vizet fogok árusítani!

Társával együtt ő is szájonvágott. Ezt orosz–lengyel–román–jugoszláv társalgási zsebkönyv nélkül is megértettem, s a másik kilenc üveggel felszálltam egy Pest-vidéki buszra, hogy valamelyik faluban elsózzam, ha már egyszer ezt is hamisítják.

A falu főutcáján megálltam egy kapu előtt. Mondták, hogy ott szeretik a piát. Tábla lógott a bejáraton, ezzel a szöveggel: *„A kutya hamis!”* No, mondok, kvittek vagyunk, nektek a kutyátok, nekem meg a vodkám hamis. Bezörgettem, semmi ugatás, csak csoszogás. Előjött egy földárverésen megőszült atyafi, s mikor meglátta az üveget, behívott, hogy hát ő megvenné, ha olcsón adom.

– De a kutya! A hamis kutya! Nem bánt? – ódzkodtam a belépéstől.

– Kutya? – nevetett a földéhségtől gyötört emberem. – Ammán több mint kétéve kinyiffant, szegény! Öreg vót a', akárcsak én!

Így derült ki, hogy a kapura szegezett tábla is *hamis.*

Két ropogós ezrest kaptam az italokért. Nézegettem, tapogattam, forgattam, most sajnáltam, hogy a nyugdíjam nincs nálam, áruba fektettem, nem volt mivel összehasonlítani.

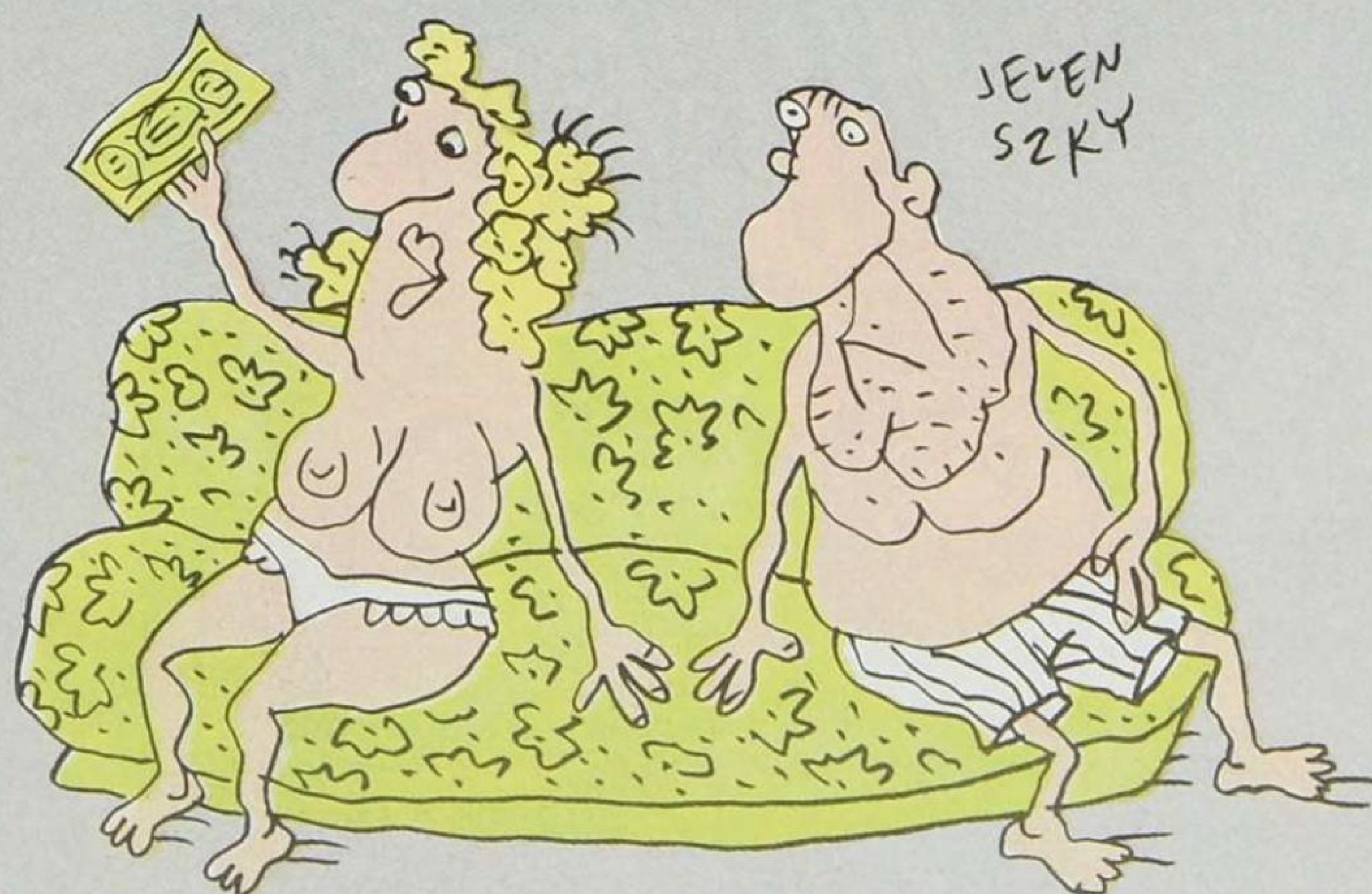
– Remélem – nyomorgattam ujjaim közt a bankjegyeket –, ez a két ezres *nem* hamis! Igaz-e, bátyám?

– Ippen *olyan* valódi, mint ez a kilenc üveg vodka! – mutatott a szatyorban koccanó üvegekre.

– Abban bízhat, kedves bátyám! – tettem zsebre az ezreseket.

– Bízok is! Hiszen én töltöttem tele ma hajnalban, friss kútvízzel! Megismerem űket, azokon se vót se ruszki, se poják cégér. Az a marha fiam ippen magára sózta rá?!

ALFÖLDI IMRE

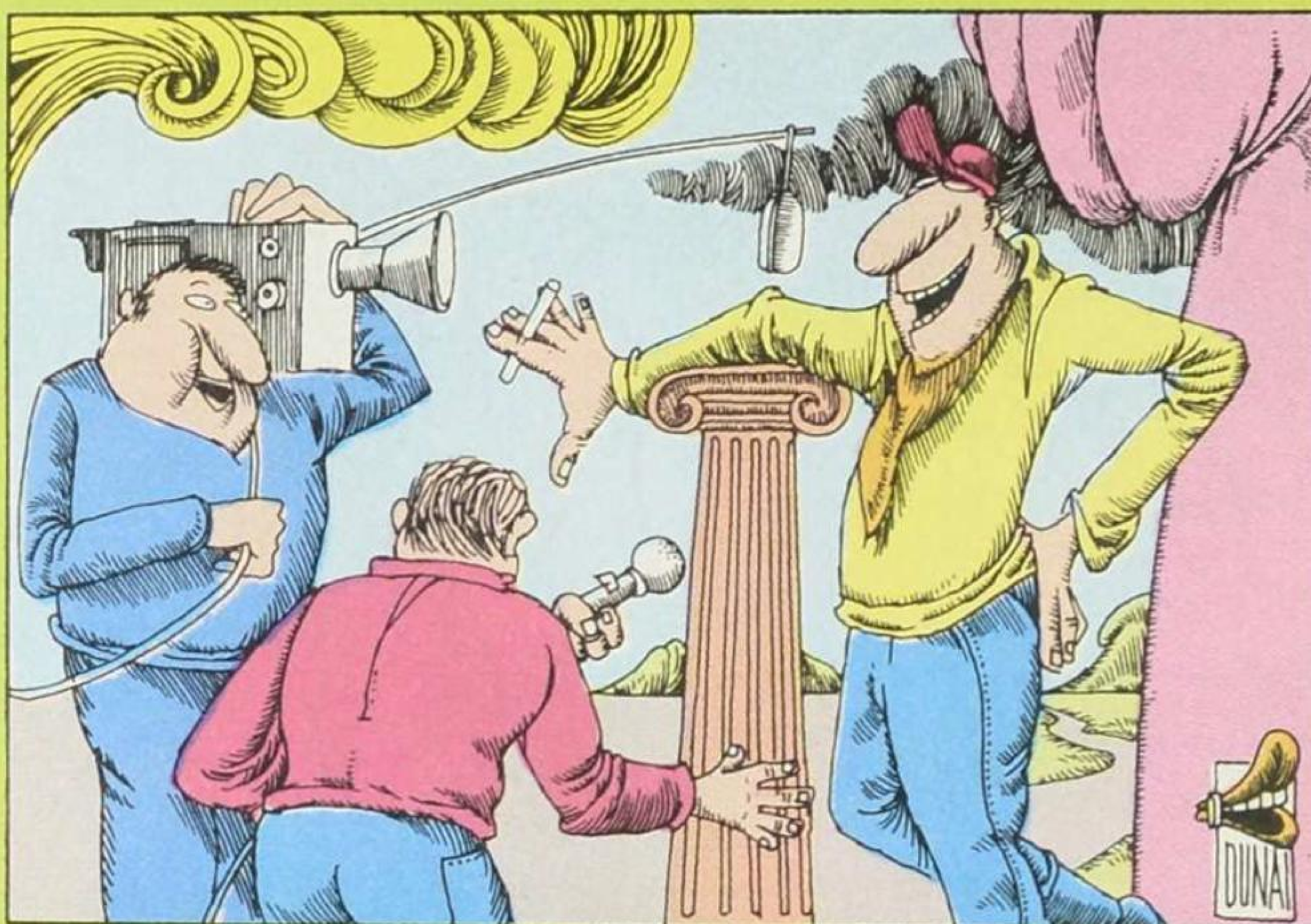

– Maga kis hamis!

SZ

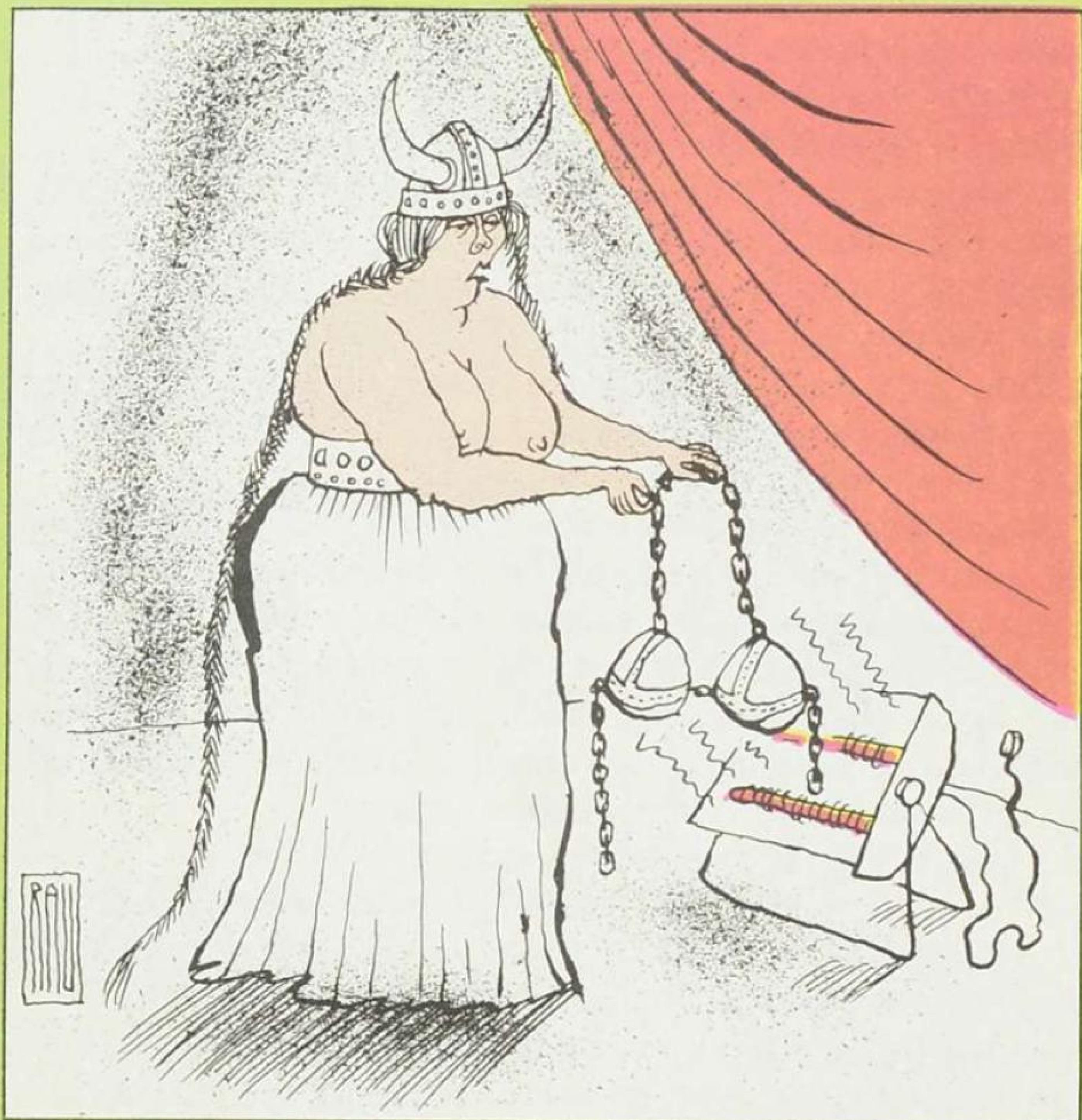
VÁLOGATÓS HAMLET

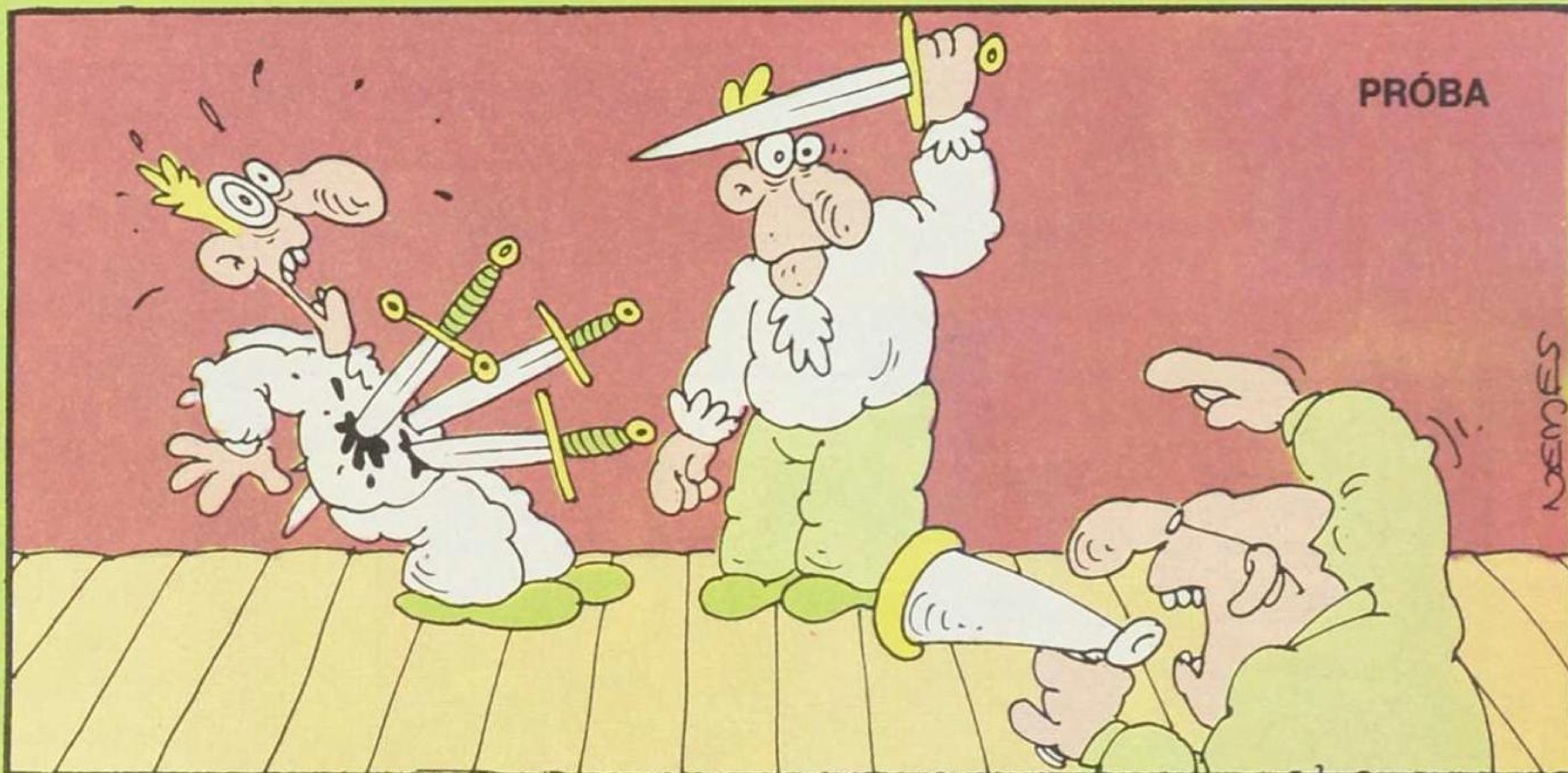

– Voltaképpen csak a színészek és a nézők zavarnak.

JELENÉS ELŐTT

PRÓBA

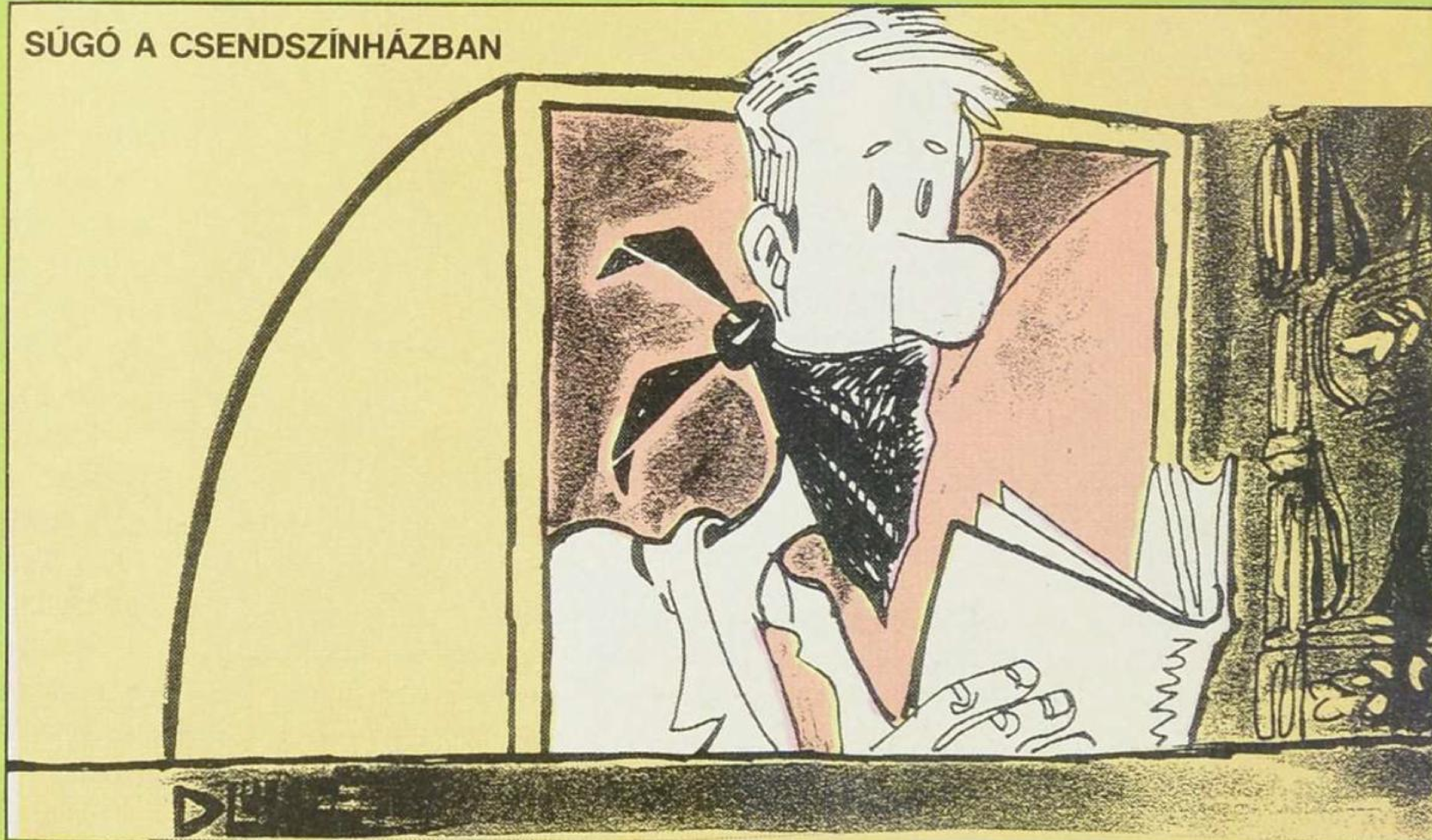
– Nagyobb átéléssel!

NÉPSZERŰ MŰVÉSZ

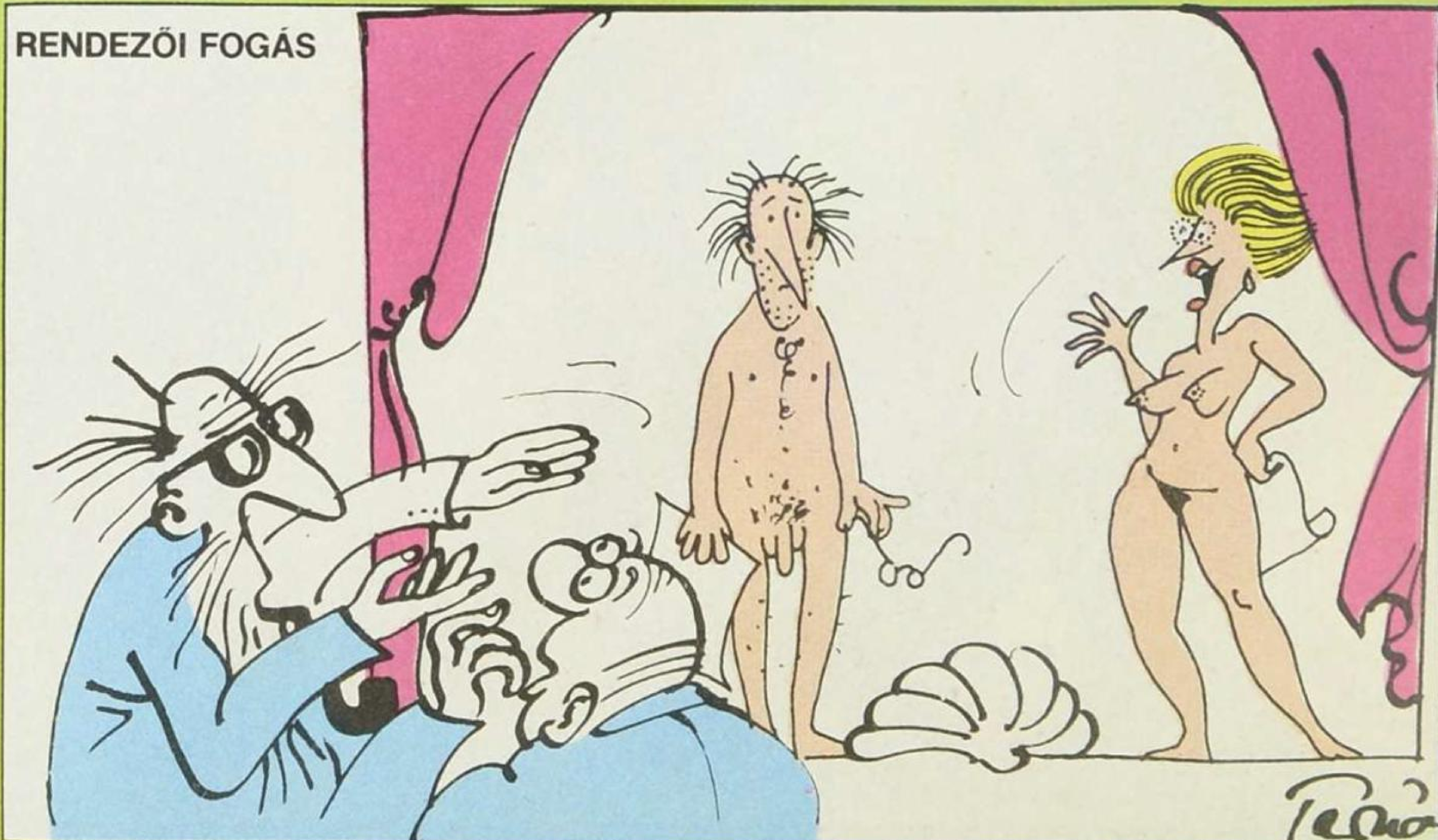

– Senki sem meri megmondani neki, hogy öreg már Rómeó-szerepre.

SÚGÓ A CSENDSZÍNHÁZBAN

RENDEZŐI FOGÁS

– Így nem tűnik föl a közönségnek, hogy beszédhibásak!

NHÁZI VILÁGNAP

SZÍNÉSZFELVÉTEL

– Sajnálom, a kolleginának jóval nagyobb a reklámfelü-
te.

RENDEZŐI UTASÍTÁS

– Értse meg, én nem egy nacionalista, idegengyűlölő,
nem egy liberális, toleráns, a Merániakat megértő
borcot akarok!

– Nincs semmiféle rejtett mondanivaló, egyszerűen
ak nagyon utálja őt a rendező.

Immár tradíció: március huszonhetedike színházi világnap. Ilyenkor a világ összes színházában előadás előtt a függöny elé lép egy – többnyire őszülő halántékú – színész és felolvassa egy világszerte ismert színész, rendező, vagy színműíró üzenetét, mely összefogásra szólítja fel glóbuszunk színházi és színházkedvelő embereit.

Nem tudjuk, az idén kinek az üzenete hangzik el. Azt azonban kötve hisszük, hogy az üzenő magyar lenne. A mi színészeink, rendezőink és különösen színpadi szerzőink mostanában nem a színházzal, és nem az összefogással vannak elfoglalva...

A Ludas Matyi munkatársai ezekkel a rajzokkal kívánnak minden színháznak bort, búzát, békességet, mecénást és közönséget.

H-YBA

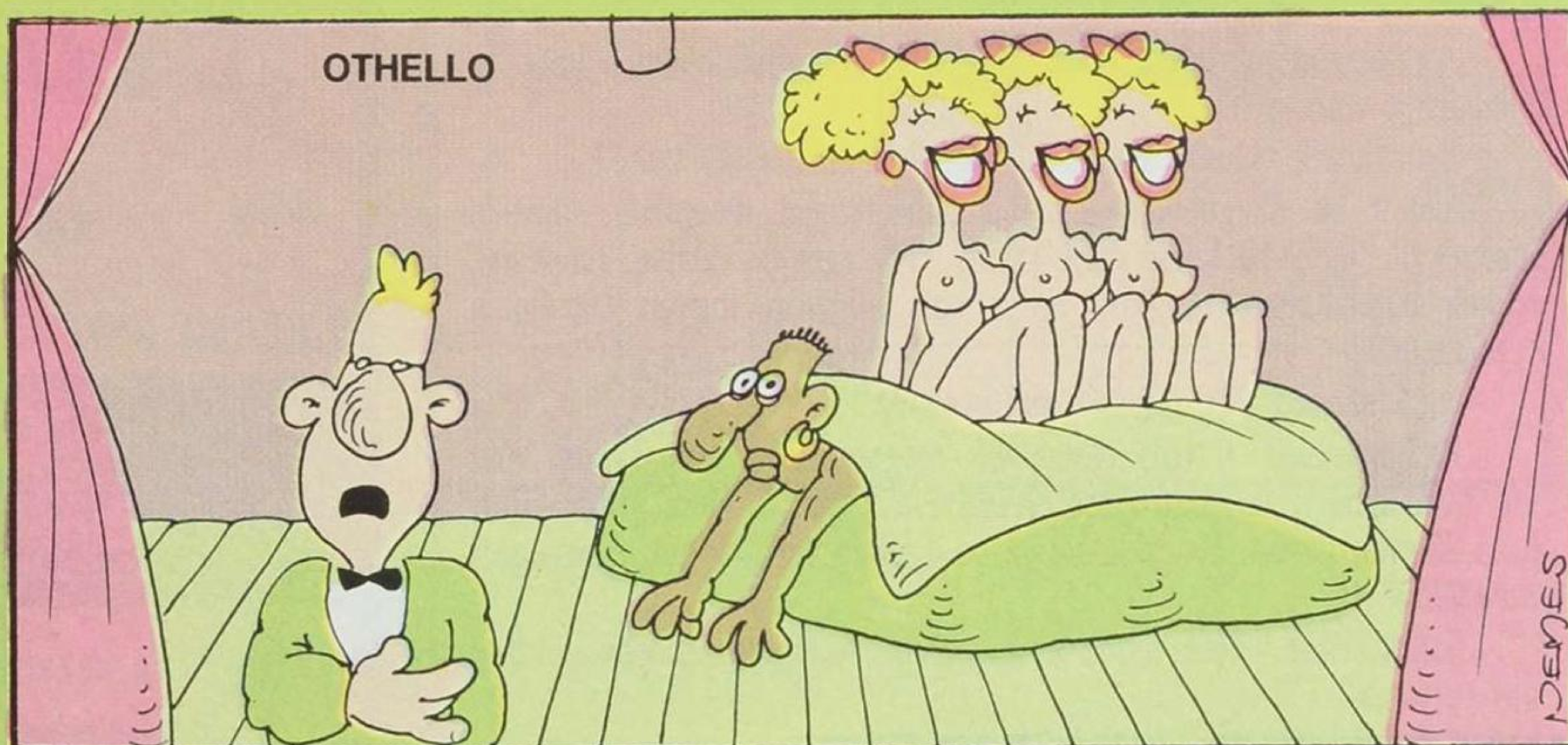

– Hé, maga ott hátul! Ne merészeljen elaludni, maga tőlem kapta az ingyenjegyet!

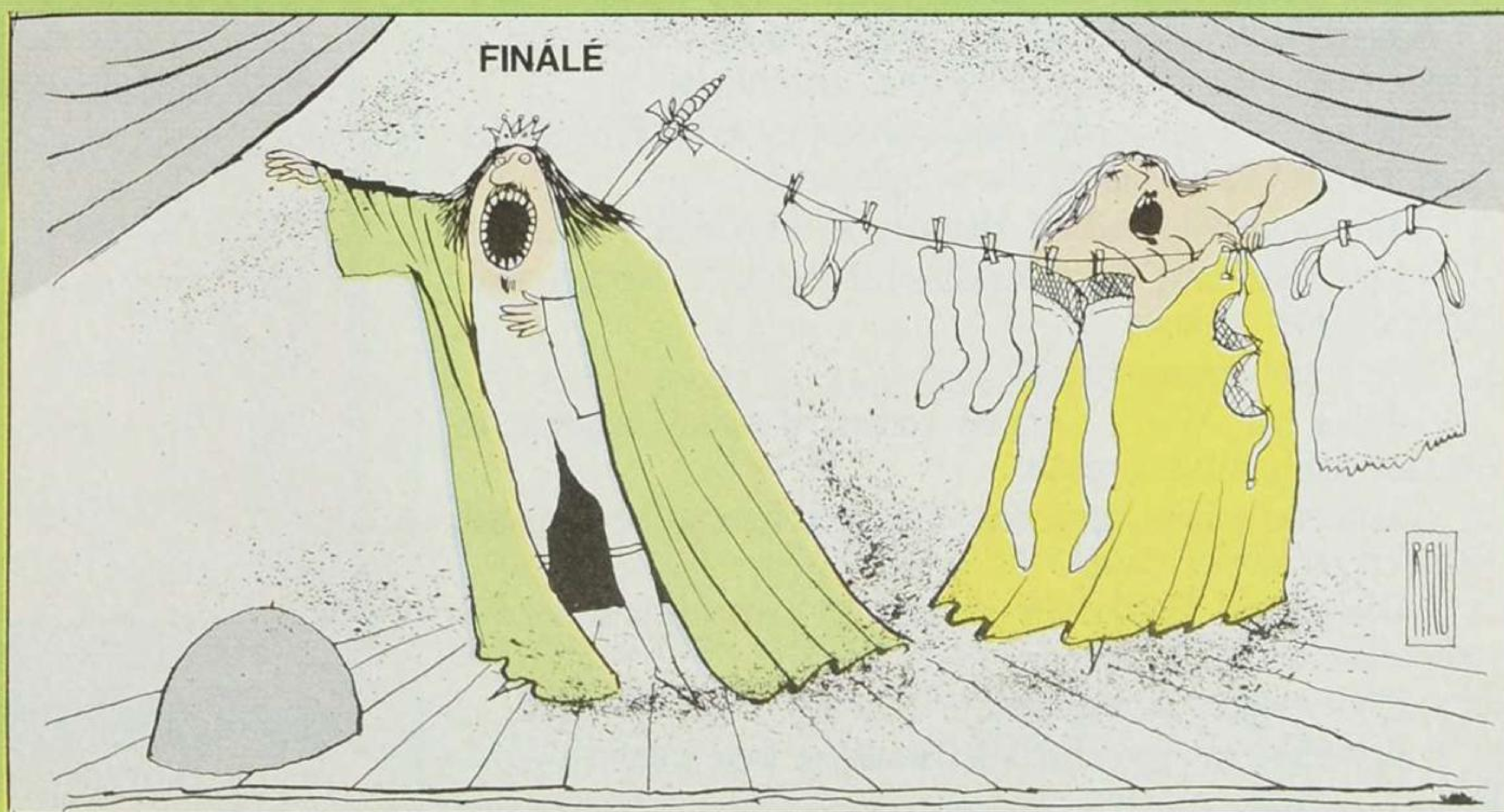
– Azt üzeni az igazgatónő, hogy ma élesbe megy a vívás, mert csak egy lovagstátusa van.

OTHELLO

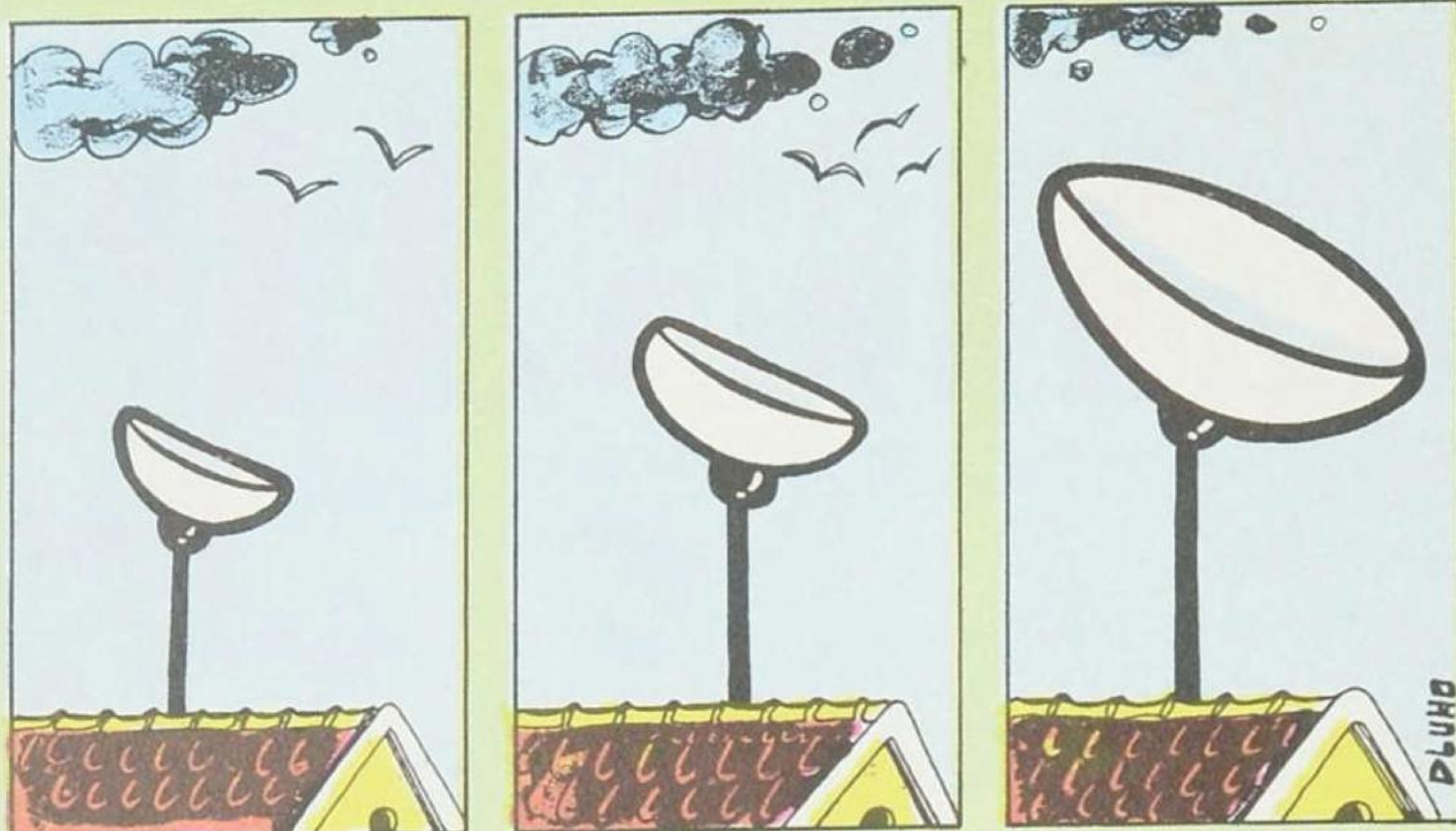

– Hölgyeim és uraim, mai előadásunkat a Bangkok masszázsszalon szponzorálta.

FINÁLÉ

VIRÁGNYÍLÁS

KERTI MUNKÁK IDEJE

– Ha végzett a gyümölcsfával a szomszéd, rendbe tehetné az uramat is!

BODNÁR GYULA:

ÁSÓ, KAPA, BORONA

– Hogy állunk a tavaszi munkákkal, Jani bátyám?

– Csinálgatjuk, fiam, amúgy átmenetiesen.

– Az meg mit jelent?

– Azt öcsém, hogy át-átmegyünk a szomszédba ekéért, lóért, műtrágyáért, meg ilyesmikért.

– Úgy tudtam, magának saját traktora van.

– Persze. Közösen az öt sógorral. Most éppen a Mihály rizlingeli.

– Lízingeli, Jani bátyám. Így kell mondani: lízingeli.

– Magas ez neked, fiam, mint naposcsibének a relativitás. Úgy döntött a KGST, hogy a drága gázolaj helyett megpróbáljuk a Mihály eladatlan rizlingjével hajtani a traktort.

– Miféle KGST-ről kukorékol, öreg? Régen megszűnt az már!

– A Köszvényfalvi Gajdos Sógorok Testülete? Két hónapja, hogy megalakítottuk.

– Jobb elnevezést nem találtak?

– Mi nem tetszik benne? Igazi magyaros rövidítés. Olyan amforás. „Tartalomhoz a forma", vagy mifene.

– Jól van, öreg, akkor csak rizlingeljenek. Amúgy miképpen telelt a mag?

– Az nagyon jól telelt, fiam. Megyünk is a jövő héten a határba kiszedni a vetnivalót.

– Szórakozik velem? Kiszedik a földből amit elvetettek?!

– Vetett az öregapád! Azért a kukoricáért megyünk, amit a hörcsögök gyűjtöttek be még tavaly. Ki van ez találva rendesen. Minek a költséges magtár, ha a sok hörcsög ingyen tárolja a vetőmagot!

– Ezek szerint még semmit sem vetettek?

– Dehogynem! A volt téeszelnök megvetette a lábát vagy húsz kft.-ben, a helyi baseball edző elvetette a kupagyőzelem gondolatát, és a Terka ténéd Boriska lánya is hányja-veti magát a nyugati turisták előtt.

– Szántóföldi vetésre gondoltam, öreg! A Keszeglaposba például mit vetettek?

– Oda, fiam? Oda történetesen nem vetettünk, hanem ültettünk. Méghozzá nem is akármit. Datolyapálmát!

– Jani bátyám! Miért akarja, hogy az infarktus végezzen velem? A Keszeglaposban még a szibériai búza is tüdőgyulladást szokott kapni. Hogy fog ott épp a datolyapálma megmaradni?

– Sehogy. Viszont emiatt majd kedvezőtlen termőhelyi adottságúak leszünk és kérhetjük az állami támogatást.

– Mit fognak vele kezdeni? Mármint, ha megkapják.

– Úgy alkudtunk, hogy kistafírozzuk belőle a Károly sógor középső lányát, a Julist.

– Az állami támogatásból?

– Abból hát! Miért? Szerinted honnan akasszunk le pénzt, ha minden datolyapálma kipusztul?

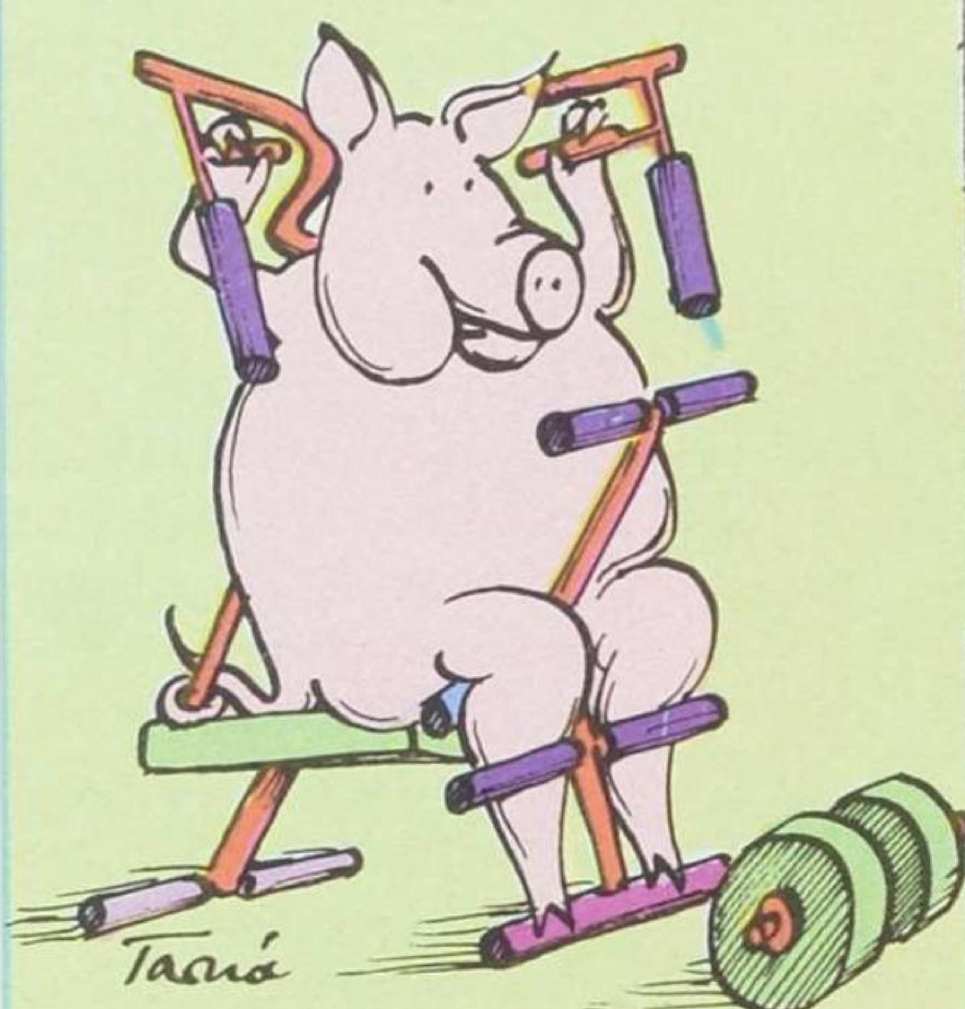
– Arra nem gondol, öreg, hogy aki engedélyezi, az később netán ellenőrzi is, mire használták?

– Dehogynem! Gondoltunk rá, bizony. Ezért fogtunk hozzá a boronáláshoz.

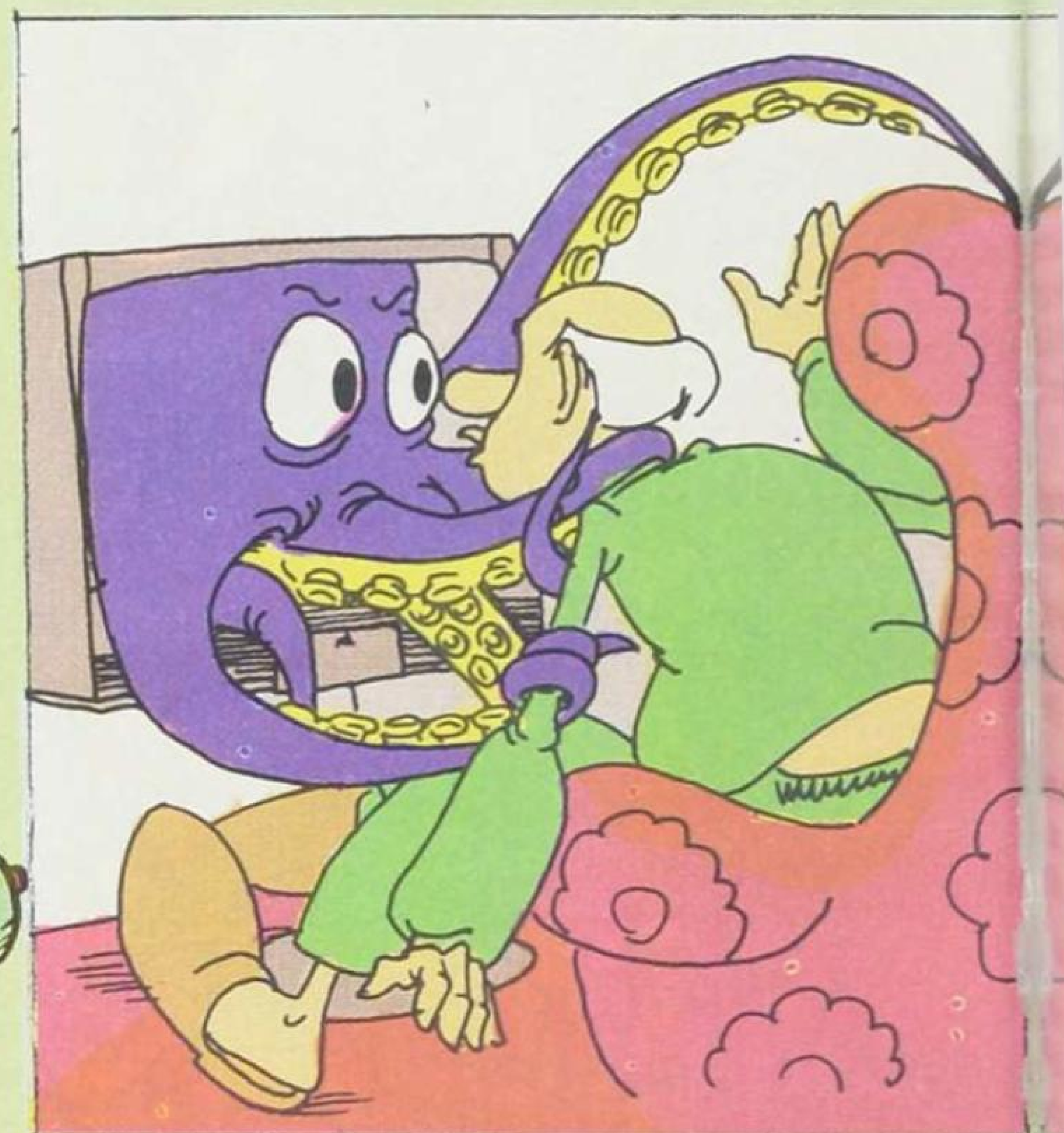
– Elboronálják a Keszeglapost?

– Egy fenét! Az engedélyezővel boronáljuk össze a Julist!

FITTI SPORT

ÚJRA: POLIP

LUDAS MATYI

A MAGYAR HUMOR HETILAPJA

Főszerkesztő:
SZUHAY BALÁZS

Főszerkesztő-helyettes:
DLUHOPOLSZKY LÁSZLÓ

Szerkesztő:
WALTER BÉLA

Művészeti szerkesztő:
RAU TIBOR

Főmunkatárs:
BODNÁR GYULA

Tervezőszerkesztők:
DUKAY BARNA
GÁSPÁR IMRE

Szerkesztőség: 1977 Budapest VIII., Gyulai Pál u. 14. Telefon: 118-8411. Kiadja a Hírlapkiadó Vállalat, Budapest VIII., Blaha Lujza tér 3. Telefon: 138-2399, 138-4300

Felelős kiadó:
HORTI JÓZSEF
vezérigazgató

Előfizetésben terjeszti a Magyar Posta, árusításban megvásárolható az alábbi terjesztők hírlapárusainál: Magyar Posta, Bikádi Kereskedelmi és Szolgáltató Bt, Enyedi Könyv- és Lapterjesztő Bt, Extra Hír Kft., Futár Bt, Passz GMK, RH+Bt, R. Pressz Hírlap- és Könyvterjesztő Kft.

Előfizetési díj negyedévre 327 Ft, fél évre 654 Ft, egy évre 1308 Ft.

Hirdetésfelvétel: Hírlapkiadó Vállalat hirdetési osztály. Telefon: 138-4669, 138-4707, 138-4456. Telefax: 138-3331

Készült a Zrínyi Nyomdában, Budapest,
93.2308/13-66-22
rotációs eljárással

Felelős vezető:
GRASSELLY ISTVÁN
vezérigazgató

HU ISSN 0134-0611

Lapunk előfizethető a KULTÚRA Külkereskedelmi Vállalatnál (H-1389 Bp., P.O.B. 149.), vagy a Magyar Hitelbanknál (H-1133 Bp.) vezetett 202-10995 számú számláján vagy külföldi partnereinél:

Ausztrália: G. Menczer, P.O.Box 219. Wantima South 3152 Vic. **Belgium:** „Du Monde Entier" S.A., 162 Rue du Midi, B–1000 Bruxelles. **Brazília:** Livraria D. Landy Ltda. Rua 7 de Abril 252 01000 São Paulo. **Dánia:** Munksgaard, 35 Norre Sogade, 1016 Copenhagen. **Egyesült Államok:** Center of Hungarian Literature, 4418. 16th Avenue, Brooklyn, N.Y. 11204; EBSCO, Industries Inc. P.O.Box 1943, Birmingham, Ala. 35201 Framo Publishing, 561 West Diversey Parkway Room 19, Chicago, 111.6014; Püski-Corvin, 251 E. 82 Street, New York N.Y. 10028. **Finnország:** Akateeminen Kirjakauppa, Keskuskatu 1, SF 00100 Helsinki 10. **Franciaország:** Societé Balaton, 5015 Paris. Bld. Pasteur. **Hollandia:** Fason Europe B.V. Pstbus 1967, 1000 AD Amsterdam. **Izrael:** Hadash, P.O.B. 26116, 62160 Tel-Aviv; Gondos Sándor P.O.B. 44513, 31333 Haifa, Lepac, 15. Ramban Str. Tel-Aviv Breuer Line Ltd. Hungarian Culture and Business Center Tel-Aviv; Hungarian Culture and Business Center, Allenby St. 38., P.O.B. 26439; Tel-Aviv, 652116. **Japán:** Nauka Ltd. 2-30-19 Minami-Ikebukuro, Toshimaku, Tokyo 171. **Jugoszlávia:** Forum, Vojvode Misica broj 1., 21000 Novi Sad. **Kanada:** Pannonia Books, P.O.B. 1017, Postal Station „B" 6, Toronto Ont. M5T 2T8; Hungarian Ikka and Travel Service, 1208 Granville Street Vancouver, B.C. V6Z 1M4; Culture Hongroise, Mme Vera Cencze, 6958 Wilderton Ave, Montreal Que. H3S 2M5. **Nagy-Britannia:** Hungarian Book Agency, Mrs. Klara Adams, 87 Sewardstone Road, London E2 9HN; Collet s Holdings Ltd., Denington Estate, Wellingborough, Northants, NN8 2QT. **Németország:** Kubo und Sagner, Postfach 340108, 8000 München 34; H. und S. Katko Musica Hungarica Rümannstrasse 4. 8000 München 40; Zeitungsvertrieb Gebrüder Petermann GMBH und Co Kg, Kurfürstenstr. 111. D 1000 Berlin 30; Translibris Zeitshriften und Buchvertrieb GMBH Moltkestr. 80. D–5000 Koln 1. **Norvégia:** Narversen Info-Center, P.O.B. 6125 Etterstadt, 0602 Oslo 6. **Svájc:** Magda Szerday, Teichweg 16. 4142 Münchenstein. **Svédország:** Esselte Tidskriftscentralen, P.O.B. 638. S–10128 Stockholm, Wennergren Williams AB, Box 30004, S–10425 Stockholm; BTJ Bibliotekstjanst AB. Box 200, S–221 CO Lund. **Venezuela:** Weiss y Asociados, AV. Urdaneta, Ibarras a Veroes, Edif, Torre Alfa 7 piso Caracas.

A Körúton, ahol ma a Játékszín áll, hosszú időn keresztül a Kamara Varieté működött. **Kellér Dezső** – a Nyugati közelsége miatt – „kultúrváróteremnek" becézte, ezzel gúnyolta az ott fellépő kollégákat. Ők viszont azzal válaszoltak az élcelődésre, hogy mindig azt mondták Kellérnek, nézze meg az előadásukat, hogy egyszer az életben jó műsort is lásson... Ám Kellér mindig visszautasította a meghívást.

Egyszer mégis kötélnek állt. De a tiszteletjegyet nem fogadta el. Ragaszkodott ahhoz, hogy pénzért vesz jegyet. Oda is lépett a pénztárhoz és így szólt: ... (Befejezés az ábra hosszú soraiban).

A helyes megfejtők közül tízen a Lakitelek Alapítvány könyvjutalmát kapják: magyar írók dedikált műveit kb. 400-500 Ft értékben. A kisorsolt szerencsések a könyveket postán kapják meg.

Címünk: Ludas Matyi, Budapest 1977

Beküldési határidő: április 6.

KELLÉR DEZSŐ SZAVAINAK ELSŐ RÉSZE
VASTAG FALÚ ÖNTŐFORMA
ÓVJA MAGÁT
MŰV. STÍLUS
HATÁROZOTTAN FELLÉPŐ
ANDREJ RUBLJOV REMEKE
E
KÓSZÁL
MŰVE A ZORD IDŐ
PADLÓT TISZTÍT
EXA-KEGYELETBŐL MEGY ODA
MAGÁBA FOJT
NAGYON SZERET
SPORTOLÓ LEHET
KELLÉR SZAVAINAK 2. RÉSZE
DALMŰ RÉSZE
ERESZKEDŐ HANGLEJTÉS
URALMÁT ZEUSZ DÖNTÖTTE MEG
PASSAUI FOLYÓ
INDÍTÉKOK
FELSŐHÁZBAN VAN!
TERVET KÉSZÍT
ÉSZAK DÉL ... (VERNE)
ÓKORI BIRODALOM
VÁGSELLYE
...MŰVÉSZ: ARTISTA
HOSSZÚ IDŐN KERESZTÜL
KIKELET
FÉLTEKE!
TAFTDARAB!
LAOSZ RÉSZE!
BEC. ARANKA
CSAK RÉSZBEN RÉGI!
RÉGIES ISKOLA
GYERÜNK!
SKANDINÁV FFINÉV
GALVÁN...
MÉLYEN ALVÓT ÉBRESZT
HÉTVÉGI HÁZAK
SPANYOL AUTÓJEL
MISKOLCI HEGY
ŰR - TÁVIRATBAN
TUSKÓHASÍTÉK
DERÉKSZÍJ
ELHALLGATTAT
VÍZTARTÓ
ÖRÖKZÖLD DÍSZFA V. BOKOR
NAGYOT RÁZÓDIK A KOCSI
RETESZ
DÁNIA RÉSZE!
FEHÉR, MINT A ...
ÁGACSKÁT LEVÁG
MAGÁVAL VISZ AZ EMBERTÖMEG
ZELL ... SEE
POL.SZERVEZET
MELYIK HELYEN?
SZÍNÉT VESZTI
MUNKA A BOLTBAN
A TÚLRA
PÓNI EGYN.B.
... HARI (KÉMNŐ V
BÁBFILMRENDEZŐ (OTTÓ)
THAYA-PARTI VÁROS
ELLENŐR RÖVIDÍTÉSE
SZOMSZ. ORSZÁG
HEGEDŰTARTÓ
ÜRES ODÚ!
CZUCZOR ÁLNEVE
AZ ... ÁLOM (CALDERÓN)
...GALUSKA
DÁRDADARAB!
KONYHAKERTI NÖVÉNY
VAS
EJ...A KŐ! TYÚKANYÓ (PETŐFI)
SZEDI A LÁBÁT
FLUOR
LUXEMBURGI AUTÓJEL
KIÁBRÁNDULT
Z
A KÉRDÉSRE VÁLASZOLJA

A 10. számban megjelent rejtvényünk helyes megfejtése:
„Ő ki volt, mikor még azt se tudom, hogy te ki vagy."
Dedikált könyvet nyertek:
Csikós Mária, 2760 Nagykáta
Galambos Katalin, 2016 Leányfalu
Némethné Kristóf Lídia, 2021 Tahitótfalu
Maruzsa Imre, 6400 Kiskunhalas
Huszárik Erzsébet, 2613 Rád
Bíró László, 1183 Budapest
Horváth Istvánné, 9944 Bajánsenye
Éles Péterné, 4028 Debrecen
Nyári Béla, 9222 Hegyeshalom
Balogh Béla, 8400 Ajka
A nyereményeket a Lakitelek Alapítvány küldi el címükre!

KÉNYSZERHÁZASSÁG

AZ UTOLSÓ VŐLEGÉNY

A MÁS KERTJE

Házasságtörő asszonyokat végeztek ki – köveztek halálra – Szomáliában. A halálos ítéletek, szakértők szerint, az elmúlt időszakban egyre jobban aktivizálódó muzulmán fundamentalisták nyomására születtek.

Hja, szép dolog a hűség. A házastársi hűség különösképpen. Mindazonáltal igen örvendetes, hogy minálunk nem Mohamed törvényei a mérvadóak.

Még elgondolni is szörnyűség, hányan jutottunk volna már az özvegység szomorú sorsára, mi férfiak?!

FECSKE CSABA

A FELE SEM TRÉFA!

Minden kedves olvasónkat szeretettel meghívjuk a **LUDAS MATYI** karikatúra-kiállítására a Hunyadi Klubba *(Budapest I. ker. Hunyadi János u. 8.)* **1993. április 1-jén 17 órára.**

A tárlatot megnyitja:
Szuhay Balázs

A helyszínen portrékat rajzol:
Tónió

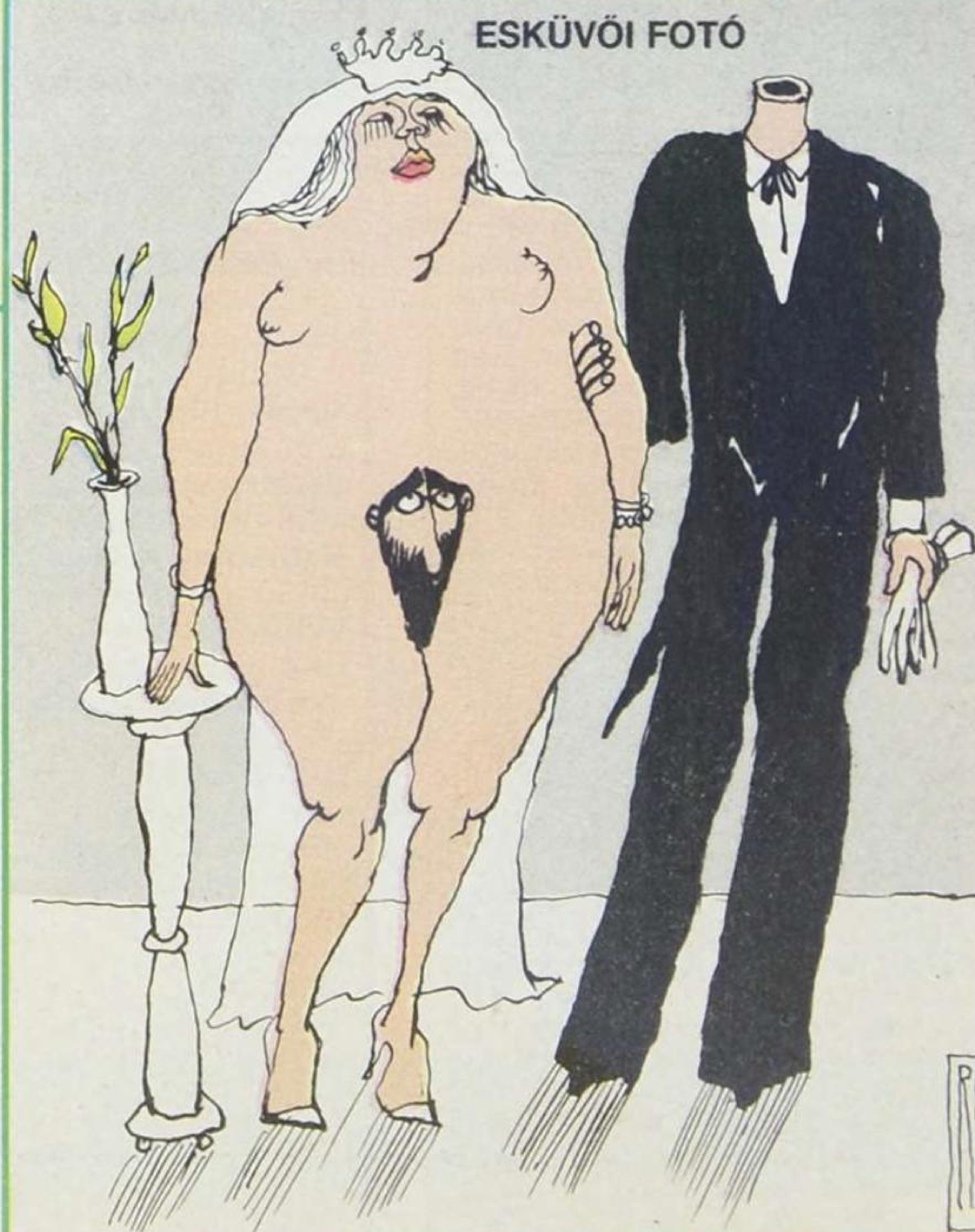
SPORTOS HÁZASSÁGKÖTÉS

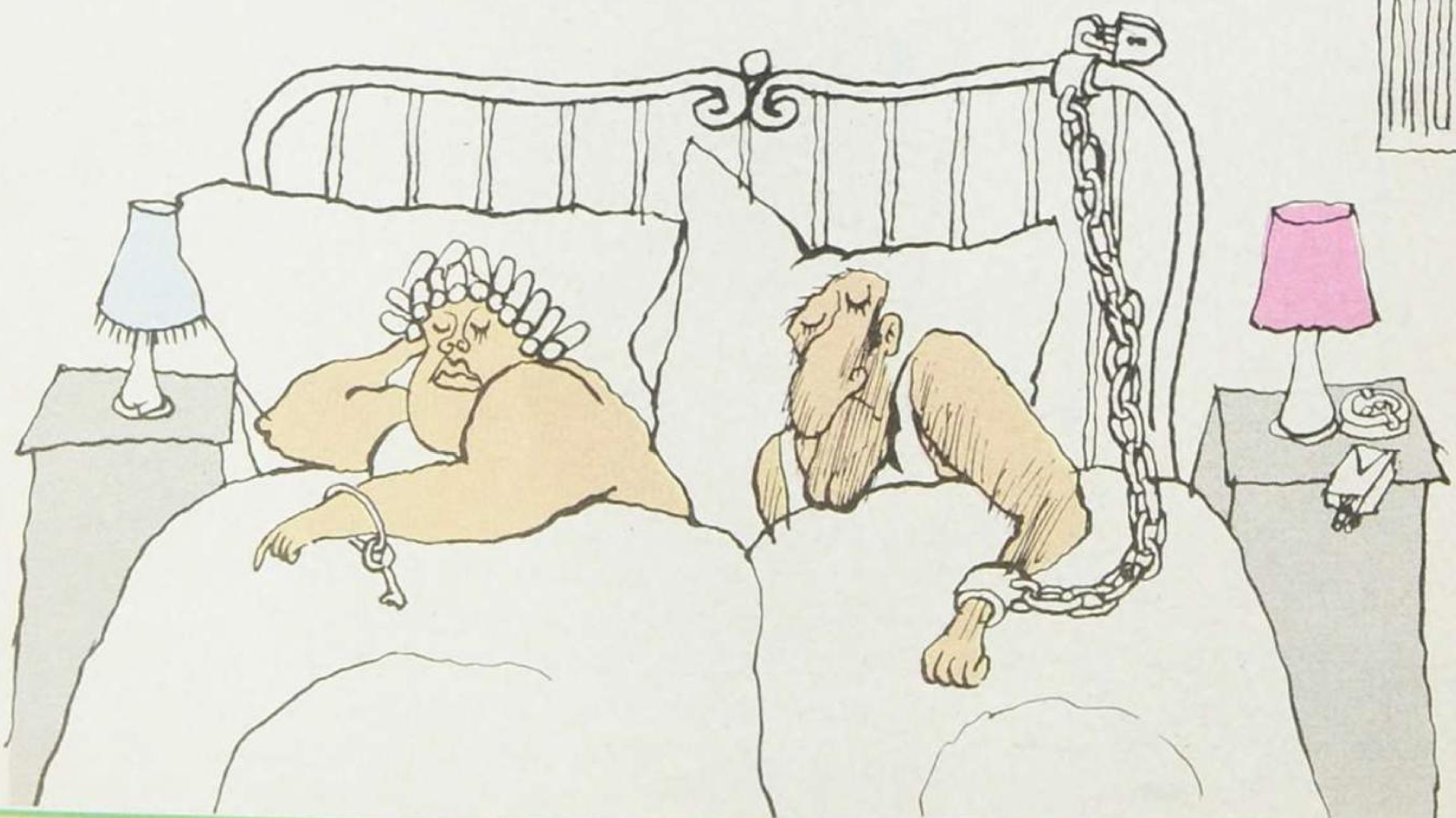
RÖVID ÉLETŰ HÁZASSÁG

ESKÜVŐI FOTÓ

RÖVID PÓRÁZON TARTOTT HÁZASSÁG

RAU TIBOR RAJZAI